

SLOVENSKI NAROD

Istaja vsak dan popoldne, izvzemši nedelje in praznike. — Inserati do 30 pett in Din 2.—, do 100 vrst Din 2.50, od 100 do 300 vrst & Din 3.—, večji inserati pett vrsta Din 4.— Popust po dogovoru, inserati davek posebej. —>Slovenski Narod velja mesečno v Jugoslaviji Din 12.—, za inosemstvo Din 25.—. Rokopisi se ne vračajo.

UREDNISTVO IN UPRAVNISTVO
LJUBLJANA, Knafljeva ulica št. 5
Telefon št. 3122, 3123, 3124, 3125 in 3126

PODREBNE INSTRUKCIJE:

MARIBOR, Grajski trg št. 8 — — — CELJE, Kocenova ulica 2. — Tel. 100.
NOVO MESTO, Ljubljanska c. Tel. št. 26. JESENICE, Ob kolodvoru 101. — — —
Račun pri pošttem Čekovnem zavodu v Ljubljani št. 10.851.

Herriot o enakopravnosti Nemčije

Velik govor francoskega ministrskega predsednika o razorožitvenem problemu — Za nemško zahtevo se skriva oboroževalno stremjenje, ki ga Francija nikdar ne bo dopustila

Pariz, 29. oktobra. Zunanjepolitična razprava v poslanski zbornici je sprostila svoj višek, ko je povzel besedo ministrski predsednik Herriot in v občnem govoru pojasnil smernice svoje vlade zlasti v pogledu razorožitve in glede nemških oboroževalnih zahtev. Njegov govor je sprejela ne samo zbornica, marveč tudi vsa mednarodna diplomacija z največjim zadovoljstvom in odobravljanim, ker je Herriot znova podprtjal odločno voljo Francije, nadaljevaljiv klub vsem oviram delo za organizacijo in ojačanje miru ter za doseglo stvarne razorožitve.

Zlasti se komentira oni del Herriotovega govora, v katerem se je bavil z nemškimi zahtevami ter naglasil, da se skriva pod besedo »enakopravnost« v resnici samo oboroževalno stremjenje sodobnega nemškega režima.

Razprava je trajala do pol 4. zjutraj, ko je zbornica z ogromno večino izrazila Herriotovi vladu in njeni politiki zaupnico. Proti so glasovali samo komunisti.

○ ○ ○

Pariz, 29. oktobra. Ob nabito polnih dalmatinskih ložah in galerijah je pred polnočno zbrano poslansko zbornico ob 8. zvezdu povzel besedo ministrski predsednik Herriot, da odgovori na interpelacijo glede zunanjopolitične politike svoje vlade. Herriot je v svojem nad dveurnem govoru podrobno razložil smernice francoske politike, tako v pogledu razorožitve, kakor tudi glede francoske razorožitvenega načrta in nemških zahtev. Med drugim je izjavil:

»Razorožitveni problem je postal potem, ko je prišla Nemčija s svojo zahtevo po enakopravnosti, se mnogo bolj komplikiran, kakor pa je bil že prej. Največja težka je v tem, da je beseda enakopravnost prav tako abstraktna Kakor raztegljiv pojmom. Iz izjav nemškega ministra za narodno obrambo generala Schleicherja in iz pojasnil, ki jih je dala nemška vlada angleški vladi, je jašno razvidno, da se za enakopravnost, kakor si jo zamišlja nemška vlada, skriva nemško oboroževalno stremjenje.

S posebnim poudarkom moram naglasiti, je nadaljeval Herriot, da Francija v nobenem primeru ne bo pristopila obnovi nemškega oboroževanja. Spričo prikritih nemških oboroževalnih načrtov je nujno potrebno, da se Nemčija prisili k izpolnjevanju določitih versajskih mirovnih pogodb. To se da doseži z novim kontrolnim sistemom, ki bi bil za razliko z dosedanjim, obsegajočim samo zavezniške države, splošno mednaroden. Ta kontrolni sistem mora biti zgrajen tako, da ima obenem možnost najdalekosežnejše intervencije. V nobenem primeru pa ne bo in ne sme Francija odgovoriti na nemške oboroževalne zahteve s tem, da bi se sama še bolj oborožila, marveč mora tudi Francija izpolniti v versajski pogodbi prevzete obveznosti ter se v nobenem primeru ne sme

zateči k nasilju. Pač pa se bo francoska vlada poslužila vseh pravnih sredstev, ki pridejo v počet.

V svojem nadaljnjem govoru je Herriot nastopil proti stari politiki ravnotežje in politiki nasprotuječi si skupin, ker je predvojna doba jasno pokazala, da vodi taká politika do medsebojnega tekmovalja, kar vselej rod konflikte. Francija mora zato revidirati svoje dosedjanje stališče. Ce se Francija ne bo razorožila, se izpostavlja nevarnosti popolne izolacije in to je največja nevarnost.

Herriot je nato pojasnil novi razorožitveni načrt in naglasil, da se bo Francija odločila za spremembu svojega vojaškega sistema, če bo dobila garancije za svojo varnost. Na vsak način morajo izginiti vse po vojaškem vzorcu organizirane institucije. V ostalem pa je naglasil, da je Francija sprito kritične situacije, v katero je prišla Evropa zaradi nemških oboroževalnih zahtev, dolžna in voljna izvesti nov konstruktivni francoški načrt o razorožitvi in varnosti.

Večina listov izraža zadoščenje nad francoskim razorožitvenim in varnostnim načrtom, ki ga je Herriot orisal v glavnih črtah. Matinc pravi, da ima Herriot po včerajšnji zaupnicu v parlamentu popolno avtoritet, da bo mogel v Ženevi zagovarjati novi konstruktivni francoški načrt o razorožitvi in varnosti.

V debati so govorili zastopniki vseh glavnih parlamentarnih frakcij, nakar je ponovno povzel besedo Herriot ter poudaril, da je francoski razorožitveni načrt zasnovan na treh temeljnih osnovah: razsoditev, varnost in razorožitev. Francija predlaga uvedbo defenzivne ljudske armade. Nemčija mora vedeti, da ji priznavamo pravico do take armade, toda v tem primeru se mora odreči svoji poklicni vojski, kakor jo predstavlja Reichswehr. Cilj francoskega predloga je, da se sedanji vojaški sistem spremeni v sistem ljudskih defenzivnih armad. Če se to doseže, bo s tem storjen velik korak na potu k ojačanju miru.

Ugoden odmev v Angliji

London, 29. oktobra. Sodnji govor Herriota v poslanski zbornici je danes predmet obširnih komentarjev v angleškem tisku. Vsi listi soglašajo v tem, da je govor Herriot jasno in odkritno. Priznavajo tudi, da je francoski razorožitveni načrt ogromno delo, ki jasno dokumentira voljo Francije, nudit najdalekosežnejše koncesije na polju razorožitve. Nekateri listi, kakor n. pr. »New Chronicle«, vidijo v tem temeljito spremembu dosedjanega francoskega stališča. Zlasti ugodno je angleška javnost sprejela Herriotove izjave o nemških zahtevah.

Francija bo opustila mandat nad Irakom

Pariz, 29. oktobra, s. Kakor poroča »Ecco de Pariz«, bo francoska vlada v kratkem podpisala dogovor, s katerim se ukine francoski mandat nad Sirijo in se nadomešča z analogno pogodbo, karščna je bila svojščas sklenjena med Anglijo in Irakom. Francoski mandat na Libanonu pa bo ostal še dalje.

Kdaj bo gospodarska konferenca

Ottawa, 29. oktobra, g. Bivši indijski podkralj lord Reading, ki se je vrnil z daljšega potovanja po Zedinjenih državah, je izjavil novinarjem, da se bo svetovna gospodarska konferenca sestala najbrž mesece februarja, ako bi pri predsedniških volitvah zmagal Hoover. Ako pa bo izvoljen Roosevelt, bo prišlo do konference šele mesece marca, ker bi šele tedaj uvedena nova uprava v Zedinjenih državah.

Nemškemu režimu neprijetni spomini

Berlin, 29. oktobra. N. Vodstvo radio-podjetja je obdijo prošnjo socialistične prosvetne zveze, ki je zahtevala, naj dovoli 9. novembra ob obletnici revolucije trivenski predsednik parlamenta. Tobeju predstaviti o tej obletnici. Vodstvo postaja je kot razlog navedlo, da bi takó predavanje izvajalo nova naprotivstva v javnosti ter tako še bolj zaostrolo notranje politično napetost.

Dunajska univerza pod policijsko kontrolo

Dunaj, 29. oktobra, n. Na dunajskih visečih šolah je danes dopoldne vladal mir. Zerede čuvajo policijski stražniki. Na vsečilici so na pol odprtia le glavna vrata in šolski sluga dovoljuje vstop le onim, ki polagajo izpit.

Hitlerjevcji proti našim dijakom na Dunaju

Dunaj, 29. oktobra, s. Pri zadnjih krajalih na univerzi so narodni socialisti pretepli tudi nekaj jugoslovanskih dijakov. Jugoslovani so se obrnili na jugoslovansko poslanstvo na Dunaju za intervencijo.

Proslava češkoslovaškega narodnega praznika

Zelo dobro obiskan slavnostni koncert v unionski dvorani

Ljubljana, 29. oktobra.

V prosledvo češkoslovaškega narodnega praznika je včeraj zvečer v Unionu priredila Jugoslovensko-Češkoslovaška Liga v Ljubljani slavnostni koncert, pri katerem so iz prijaznosti sodelovali: kot slavnostni govornik dr. Egon Star, dalje koncertna pevka Jelena Holečková iz Prage, Sedlauer Čenek, koncertni mojster na čelu iz Ptuja, pri klavirju je bil Herbert Svetel, pomoženi operni orkester pa je vodil ravnatelj Mirko Polič, koncertu so prisostvovali predstavniki vojaških duhovskih in očilnih oblasti ter zelo mnogobrojno občinstvo, ki je obsežno unionsko dvorano napolnilo malodane do vrha.

Koncert je otvorila svečana ouvertura za k operi »Libuša« B. Smetane. Morda nobena češka skladba ne more tako odločno in krepko priklicati v spomin in prikazati na tak mogoten način slavne zgodovinske preteklosti češkega naroda, kot že prvi farni takti predigri k »Libuši«. Orkester je z g. Poličem skladbo podal v odlični epični širini, z zanosom. Po predigri je poslevodeč podpredsednik Lige g. dr. Egon Star in s čeških besedah orisal zgodovinski pomen praznika, ki je enako odločilne važnosti tako za hrabri češkoslovaški narod kot za jugoslovence. Govornik je s svojimi navdušenimi besedami izrazil viharje odobravanja. Za njegovim govorom je orkester podal staklin elanom in ognjem, da so jugoslovensko, a zatem užigajoči »Slovenski plese« št. 7 iz druge serije Dvojakov »Slo-

venski plese«. Plese sta dirigent in orkester podala staklin elanom in ognjem, da so poslušalci kar buknali kot grom v aplavz in eo dosegli ponavljajanje. Z enako dovršenostjo je orkester ob sklepku koncerta izvajal še Smetanovo simfonijo, večno lepo pesem »čička Ma vlast« »Vltava«. G. Čenek Sedlauer, absolvent praske glasbenе mojstrecke šole, bivši čelist praske Filharmonije in solo-čelist praskega Radio-orkestra, sedaj učitelj v zborovodji Glasbene Matice v Ptaju je izvajal ob spremeljavanju klevirja težavno, vse zamisljeno »Sonato« op. 45, f-mol Jos. B. Foerster ter v drugem nastopu Sukovo »Balado« op. 3, Helmerjevo »Serendado« ter morai dodati še eno točko. G. Sedlauer je tako ambiciozen in visokonadarjen glasbenik, ki si je na malo pridobil s svojim nastopom in svojo lepo igro simpatije poslušalcev. Enako ljubeznivo je občinstvo sprejelo mlado, zelo mušikalno koncertno pevko Jeleno Holečkovou, ki nam je zapela v dveh nastopih šest pesmi Dvojaka, Fibicha, Smetane, Jiráka, Foersterja in Novaka. Za svoja dovršena izvajanja je prejela mnogo cvetja. G. H. Svetel je ob umetnika spremelj priključil v njemu lastnem točnem razumevanjem ter se jima je kar najteceneje prilagodil.

Koncert, katerga program je bil morda nekoliko preobširen, je, kot rečeno, uspel izvrsno in k njegovi prireditvi zamoren Jugoslovensko-Češkoslovaški Ligi kakor tudi njegovim izvajalcem samo toplo čestitati.

Takse TOI

Ljubljana, 29. oktobra.

Banske uprave odobrava, da sme Zbornica za TOI v Ljubljani pobirati od 1. novembra naprej naslednje takse: a) pri izdajanju potrdil po § 95 odstav. 5 zakona o obrti:

1. za delniške družbe	Din 500
2. za industrijske obrate	> 300
3. za vse hotele in vse na dovo- litve vezane obrate	> 250
4. za restavracije	> 150
5. za ostale gostilničarske obrate	> 100
6. za trgovske obrate en gros	> 200
7. za trgovske obrate en detail	> 100
8. za rokodelske in ostale obrtni- ške obrate v mestih	> 100
9. za rokodelske ostale obrtni- ške obrate na deželi	> 50

Pri otvarjanju filiale ali postavitvi poslovodje se pobere polovica takse.

Za legitimacije trgovskih potnikov pri tvrdkah, ki ne zaposluje nad 5 potnikov za vsako legitimacijo po 20 Din. pri drugih tvrdkah pa po 50 Din za vsako izdano legitimacijo.

Ponarejalci srebrnega denarja

Kamnik, 29. oktobra.

Včeraj smo poročali, da so kamniški orožniki prišli na sled družbi, ki je ponarejala kovance. Nekaj kovancev je bilo razpečanih v Ljubljani, največ so jih pa skušali vnoviti v Kamniku in bližnji okolici. Orožniki so kmalu dobili popis ženske, ki je razpečavala falsifikate 10 dinarskih kovancev in jo izsledili v osebi Jožefu Ocepku v Radomelj pri Kamniku.

Ocepkova je bila pripeljana v Kamnik, kjer so orožniki nadaljevali preiskavo. Bila je konfrontirana z raznimi ljudmi, ki jima je skupal veliki ponarejene kovance. Vsi so v Ocepkovi spoznali razpečevalko, zanimalo je pa, da ona trdovratno taji in pravilno nikoli ni pečala.

Na ovadbo nekega obrtnika pri okrajnem sodišču na Brdu je bil po arretiranju neki posetnik sin iz okolice Moravč. Ta je baje ponarejal kovance. Prepeljali so ga v Kamnik in danes dopoldne zasišali. Fant je najprej trdovratno tajil, končno je pa признал, da je res delal ponarejene kovance, ki se mu pa niso popolnoma posrečili in je zato nadaljnje poskuse opustil. Zanimivo je, kako je ponarejal kovance. Med dva kosa usnja oz. trih podiplatov je vzlomil 10 dinarski pravi kovanec, nato je pa vse skupaj do pod prešo in na ta način dobil v usnje negativna kovance. Skozi vrhno plasti usnja je napravil majhno luknjico in nato v negativu vrvil zlitino aluminija in cinka, ki je bila deloma pomčana tudi s srebrom. Tni, ki nastane pri vltivanju, je odpil. Sveda ti kovanci niso bogati, kaj dobro uspeli in so jih povsod takoj spoznali.

Orožniki sedaj pozivajo, da je bil arretiran v zvezi z Ocepkovo in če je ona razpečavala njegove kovance ali jih je morala delati druga družba. Arretiranec je na slabem glasu in je bil že večkrat kaznovan.

Šentpeterska vojašnica — mestna

Ljubljana, 29. oktobra.

Mestna občina je v petek končno prevela od vojaške uprave do veliko stavbo, kjer je sedaj 23 stanovanj po 1 do 3 sobe, ki v njih predvsem stanujejo ruski emigranti. Cene sobam so bile zelo nizke, saj plačujejo mesečno za posamezna stanovanja le od 44 do 180 Din. Razen privateni stanovanj je pa v poslopiju tudi državni veterinarski bakteriološki zavod, ki je tako vzorno urejen, da je po zaslugu univ. prof. dr. Kerna najlepši zavod v državi. Ta zavod im državna protektorska delavnica, sreski tehnični oddelki, banovinska zalogal šolskih knjig, banovinska vaješki dom, banovinska strežniška šola, oblastni odbor udruženja vojnih invalidov in njih krajinski odbor imajo pa stanovanja brezplačna. Nekaj je to ogromna stavba zelo malo, saj je bilo 54 sob s 16 stranski prostori oddanih do 2137 Din. mesečno, ostali prostori pa niso nesli nicip.

Komisija, ki so bili v njej zastopniki vojne in banovinske uprave ter zastopniki mestne občine občinskim svetnikom g. Miroslavom Urbasom na čelu, je sprejela vojašnico v dobrem stanju, le z manjšo fasado, ki je potrebna popravil. Stanovanje bo deloma čista in snažna, več stanovanj bo deloma poskrbelo najemnikom. Ker bi policijska uprava rada preselila policijske zapore v to poslopje, so se komisije udeležili tudi zastopniki policije. V ta namen

Dvanajsta ura naše umetnosti

Malo odgovora na trditve g. Riharda Jakopiča, izrečene na sestanku zastopnikov slovenskega razumništva

Ljubljana, 29. oktobra.
Pred tednom dni je sklical slikar Rihard Jakopič v srebrno unionsko dvorano zastopnike slovenskega razumništva, da so se pogovorili, kako in s čim poenagnati slovenskim umetnikom iz velike bede. »Slovenski Narod« je priobčil o tem sestanku poročilo in naznani anketo, hkrati pa povabil vse, ki so se tiste sestanka udeležili in takrat spoznali mnogo bistrih in koristnih predlogov, da jih posljejo napisane uredništvu, ki jih bo objavilo.

Vendar se iz tiste družbe do danes ni nikdo oglašl. Sicer je g. banski svetnik Evgen Lovšin kot predsednik takratne dolgotrajne in zanimive debate storil včeraj svojo napovedano dolžnost, ni pa povedal nič takega, kar bi bilo za razmere slovenskih umetnikov novo.

Nekam čuden molk je nastal po tistem viharnem sestanku: votki patos se je porazgubil, jokavost je utihnila, govorniki s sestankom pa onemeli. Skoro ne bo kaj prav in bi ta tišina dala slutti, da morda vendar le niso v slovenski umetnosti tako obupne razmere, kakor jih vidi g. Jakopič in da slovenski kulturi se ne bije dvanajsta ura.

Med kulturnimi ljudmi, ki sklicujejo sestanke, na katerih se razpravljajo o aktualnih kulturnih stvareh, je nevada, da se pred vsemi povabijo prizadeti, da oni sami razlože svoje težnje in težave. G. Rihard Jakopič je s svojim sestankom ni smatral potrebno vabiti slovenskih slikarjev, svojih tovarisev. Bržkone zato, ker potem ne bi mogel govoriti v imenu slovenskih umetnikov, ki ga za tako podjetje nikdar pooblastili niso in ga tudi ne nameravajo zato, ker ne uživa njihovega popolnega zaupanja in zato, ker mu tisti čas odkrila beseda odkrititi mož bržkone ne bi bila po volji. Vsekakor je g. J. sklical sestanek, da se pojasnijo in urede razmere med umetniki in javnostjo, ni pa tudi povabil na sestanek zastopnikov javnosti, novinarjev. Tako g. J. ni mogel in nemel sklicati sestankov v imenu vseh svojih poklicnih tovarisev, ker za to ni imel pooblastila niti ni mogel govoriti javnosti, ker je na sestanku ni bil!

Pač pa se je sestanka udeležilo od 30 povabljenih oseb 17. »stanja literatura, dva ljubitelja umetnosti in nekaj — umetnostnih zdodovinarjev in kritikov«, torej uma bržkone mečev dovelj, da se točno ob 12. uri res naša kultura pred poginom.

IZ poročila o sestanku, ki ga je priobčil »Sl. Narod« pred tednom dni, sklepam brez strahu, da razmere vendar niso take, kakršne nam jih sviljuje g. Jakopič in da je njegov »Opomin« precešja neiskrenost in neresnickost.

Sklicatelj ne sestanek ni vabil slovenskih umetnikov — svojih tovarisev z jalovim izgovorom »ker so prizadeti«. Pač pa je povabil literate in umetnostne kritike, ki niso prav nič bolj sposobni reševati krizo slovenske kulture, ko on sam. In še nekoga je povabil: gospoda Inchiostrija, ki je hkrati fungiral drugega sklicatelja sestanka, ki se pa v 10 letih bivanja med nami ni »spozabil«, da bi se neučil jezikov svojih gostiteljev, od katerih vendar živi. Kaj pa ta drugi sklicatelj pomenja za slovensko umetnost, menjata ni treba posebej poučarjati.

Gledačka neresnice moram pribiti, da ni res, da kopijojo grobarji velik grob, da pokopajo vso našo kulturo, ki ji preti pogin v se zato naši duševni delavci rešujejo v službi. Ni res, da mora narod skrbeti za umetnika, ker nima zagotovljene življeneja in tudi ni res, da si z lahko prihranimo nekaj milijard za razkošje. Seveda tudi ni res, da je naša umetnost desetjatakakor roža životlina na ruševinah in rodila zlate sadove, niti ne stoka slovenska umetnost v poniranju in beraštvu. Ni govor, da umira slovenski umetnik od gladi in se ga narod spomni šele tedaj, ko ga jede že črvi. Kakšno neiskrenost je storil sklicatelj, če je govoril, kakor poroča »Sl. Narod«: »Zatuljmo mea culpa in recimo: Narod, ti, ki rediš s svojimi rokami vse, daš se umetnikom skorico! Odščipni stotinko pijsake, le pičel milimeter od kozarca, sebi v čast in slavo!« Naj ne govorim še o umetnikovem povzdignjenjem, drhtčem glasu, s katerimi je opravil svojo »zdajno dolžnost«.

Ugotavljam le:

- Na sestanku, na katerem se rešavajo zadeve slovenskih upodabljalajočih umetnikov, je dolžnost vabiti predvsem le-e, ne pa literatov in kritikov, ki naj rešujejo svoje skrbi. Brez zmislila je, na take sestanke vabiti župane vseh slovenskih občin, da se jim »preprosto« razloži, kako je z našo umetnostjo, ker imajo župani slovenskih občin še vse večje skrbi in težave, kakor so one slovenskih umetnikov. Če pa že želi g. Jakopič »preprosto« dopovedati vsem slovenskim županom, kako je z našo umetnostjo, naj jih povabi na razstavo, kakršna je bila pravkar na velesojnu. Tako pojasnilo bo najpreprostejše in vsem razumljivo, g. Jakopič pa bo lahko trikal mea culpa ...

1. Na sestanku, na katerem se rešavajo zadeve slovenskih upodabljalajočih umetnikov, je dolžnost vabiti predvsem le-e, ne pa literatov in kritikov, ki naj rešujejo svoje skrbi. Brez zmislila je, na take sestanke vabiti župane vseh slovenskih občin, da se jim »preprosto« razloži, kako je z našo umetnostjo, ker imajo župani slovenskih občin še vse večje skrbi in težave, kakor so one slovenskih umetnikov. Če pa že želi g. Jakopič »preprosto« dopovedati vsem slovenskim županom, kako je z našo umetnostjo, naj jih povabi na razstavo, kakršna je bila pravkar na velesojnu. Tako pojasnilo bo najpreprostejše in vsem razumljivo, g. Jakopič pa bo lahko trikal mea culpa ...

2. Naši kulturni delavci se rešujejo v službi, ker že zdavnaj v občestvu slovenskega naroda ne zahtevajo zase nobenih izjemnih pravic in tudi nikjer drugod na svetu ne poneni služba sramote ali kratejanja svobode, kar lahko potrdijo tudi številni Jakopičevi tovarisi, ki so v službah in jih v pogledu umetniške tvornosti ni postavljati za njim.

3. Naš narod si ni nikdar prihranil par milijard za razkošje, pač pa je za umetnost in za umetnike storil relativno več, ko številni in bogati francoski narod za svoje.

4. G. Jakopič je bil med slovenskimi umetniki vedno in povsod, kadar je šlo za podpore, subvencije, nakupe ali naročila najbolj upoštevan in se mu je lastila vsa prednost tako v bivši monarhiji, pri bivšem deželnem odboru, pri mestni občini, pri

bivših pokr. upravah, včakem županstvu, pri banovini in seveda tudi pri dejavnih in državnih blagajnah.

5. S podporami, nakupi, odkupi, naročnimi deli, jubilej itd. značajo dohodki g. Jakopič v zadnjih letih okroglo pol milijona dinarjev, torej dohodki, ki so povsem pravni umetnik velikega imena.

6. G. Jakopič je zadnjih par let prodal in zasluzil več, ko vsi ostali slovenski slikarji skupaj. In teh ostalih slikarjev je lepo stvari, ki vsi nosijo svoje prostovoljno naprtano bremen z možnostjo in samozavajenjem, brez jokavosti kakor se možu spodobi. Le dva sta med njimi, ki sta v resnici potevne nujne in hitre podpore (imeni sta dobrotnikom na razpolago), a se stranjujeta javnega berenčja. Nedvomo pa se tudi pri teh dveh ne bo uresničila romantična bajka zo umirjanjem na gladu.

Zdi se mi, da poznam gospoda Jakopiča. Od intervjuja z Izidorjem Cankarjem leta 1910. pa vse do danes je ostal isti. Takrat mu je pravil: »Da, v naše občinstvo še ni prodrla misel, da smo mu potrebeni. Toda stvar se bo moral pojasniti tako ali tako. Ali smo mi slovenski kulturi potrebeni in tedaj naj občinstvo storiti svojo dolžnost: ali smo za narod brezpremembri in brezkrustni; tedaj je bolje, da se lotimo, ameješnjega dela.« In sestanek v srebrni dvorani? Je sklicatelj govoril le za trohico drugačje? V več ko 20 letih (tudi zlate predvojne leta!) ni mogel in znal rešiti te uganke, sedaj pa

jo hoče kar na mah! Sedaj, ko so časi težki, da se nikoli teži, ko takajo rešitve že vse najnajšji problemi, kakor so problemi slovenske kulture ob nemšljenem propadu.

Seveda so to le moja osebna mnenja. Mogoče je, da so stvari tudi kaj drugačne. Da ne bom komu delal krvice, za kar bi mi bilo žal, da se zadeve v slovensko kulturo in odnos javnosti do umetnika razčisti in dožene resnica, vprašam g. Jakopiča:

1. Od kod in kdaj si lasti slovenski slikar privilegirano stališče v slovenskem narodu in med slovenskimi kulturnimi delavci posebej?

2. Za koliko in katere umetnike mora skrbeti narod?

3. Kakšne dohodke in kakšno življenje smatra g. Jakopič slovenskemu umetniku primereno?

4. V čem se kaže slovenskega umetnika suženstvo od najvišjega do najnižjega?

5. Kdo od slovenskih slikarjev je že umrl ali gladil in še namerava?

6. Od kdaj je javna preskrba umetnikov edini pogoj za umetniško ustvarjanje?

7. Ali ustvarja umetnik zaradi javnosti ali zaradi sebe?

8. Ali je služba sramota?

9. Ali se pravi kратki svobodo, če se pisanec predvabica alkohol in

10. kaj je večje zlo: kdor popije v gostilni dnevno tri litre vina ali kdor popije v kavarni deset črnih kav. (Za prvim kažemo s prstom, ga javno obrekemo, drugi je seveda uvaževan inteligent. Oba pa potrošita za svoj telesni luksus isti denar).

Ko bo g. Jakopič odgovoril na ta vprašanja, se bodo zadeve s težavami slovenske kulture in slikarstva posebej z lahkoto reševali. In koncem concev stvari niti ne bodo tako črne, kakor jih nekateri gledajo. Seveda ne izključujem možnosti, da se potem tudi lahko dožene, da so razmere slovenske kulture priljubo povoljne in čas primerne, če se le ne bodo optimisti spozabili do vse rožnatih izjav.

Skodlar.

Živilski trg preplavljen s cvetjem

Kakor poleti z živili, tako je zdaj trg založen s cvetjem

Ljubljana, 29. oktobra

Kot je bil živilski trg poleti preplavljen z živili, tako je bil danes skoraj doslovno zasut s cvetjem, sicer pa ni bil posebno dobro zaseden, ker je ljudi zadržalo doma slabovreme. Cvjeta je bilo povsod tudi med živili, edino na sadnem trgu so prodajali le sadje in gobe.

Gob je še tako pozno sezono izredno mnogo in najbrž bodo še rasle, ker je senci tako grmelo. Po ljudski veri grom pretrese zemljo, da gobe rinejo na svetlo kot bi jih pričaral. Cena gobam še ni poskušala, merijo zdravju jurčkov še vedno dobiš po 4 Din. kg pa po 8 in tudi 7 Din. Grozinja Belokranjec nimajo več toliko, zato ga je bilo danes na trgu že malo. Ponujali so ga po 4 Din. kg. Tem več je pa bilo domačega kostanjna. Nekateri kmetje so ga pripeljali po več vrem. Kostanja na ne kupuje nihče na debelo razen naših kostanjarjev, ki se pa na vredno ne zalagajo z njim na trgu. Kričeca je razlika v ceni med domačim in uvoženim kostanjem. Slednjega prodajo po 10 pa tudi po 12 Din, dočim dobiš domačega zelo lepega že po 3 Din. kg. Domaci kostanj po okusu skoraj nič ne zaostaja za primorskim, le rožnat.

Prodajalec s cvetjem so se vrstile tudi v dolgi vrsti vzdolž mesarskih stojnic. Konkurenca je bila izredno buda, zlasti, ker je bilo tako malo kupec. Prodajalec so šopek, vence, šopke na stojalih, cvetlice v lončkih itd. Cene so bile najrazličnejše, ki se seveda ravnajo po kakovosti cvetja in izdelka in po količini. Majhen šopek kričant je lahko že dobil po 2 Din, umetni šopek na stojalih so pa nekateri tudi po 50 Din, prodajalec jih je vrtnari. Taški šopki v venci so pač moderni in tudi na pokopališčih vlada modra. Na tržnem prostoru, ki je določen za stalni cvetlični kmečki trg, je bilo nakupljeno zimzelenja, največ vencev iz smrečja, ki jih prodajalcu niso mogli razstaviti kot bi želeli, ker pa ni bilo prostora. Toliko prodajalcev menda ni bilo še nikdar kot letos, ko ljudje povsod iščajo zasluzka. Kmečki otroci so nosili danes zelenje tudi po hišah. Prodali pa niso nič več kot prodajalci na trgu. Ce bi več zelenje in cvetje, ki ga hočejo ljudje te dni prodati, prišlo na pokopališče, bi bilo povsem zasuto z njim.

Sklicatelj vse prodajalke na zelenjadnem trgu bi rade izrabile konjunkturo za cvetje, ki ga je bilo pa danes mnogo preveč. Zdi se, da so ljudje začeli pozabljati na telesne potrebe, ker je bilo tako malo živil in toliko cvetja. No, kljub temu so se gospodinje lahko založile z vsem, da bodo lahko s ponosom pogrnile jutri mize. Zadnjega gospodinje pogrinjajo mize s posebnim ponosom. Na zelenjadnem trgu je skoraj vse po dinarju, vse merice različne zelenjave, špinave, radič itd. Vendar so gospodinje dolgo premisljavale, ali bi kupile to ali ono, ker je pri tako nizki ceni težko barantati.

Na perulinarskem trgu so danes že gaale Martinove gosi. Najbrž bodo še dolgo

romale na trg in s trga, preden bo prišla po nje smrt v osebik široke gospodinje. Sicer pa, gosi niso niti tako strašansko drage, po 45 Din. Po isti ceni je ponujal prodajalec z juga pure, nekoliko bolj tolste po 50 Din. Gospodinjam pa perutnina ni bila všeč in je niso hoteli niti dolgo pretpričati. Precej se pa so zlagale z jači, ki so bili danes zopet poceni, komad po 75 par, ali par po 1.75 do 2.25 Din.

Prodajalec s cvetjem so se vrstile tudi v dolgi vrsti vzdolž mesarskih stojnic. Konkurenca je bila izredno buda, zlasti, ker je bilo tako malo kupec. Prodajalec so šopek, vence, šopke na stojalih, cvetlice v lončkih itd. Cene so bile najrazličnejše, ki se seveda ravnajo po kakovosti cvetja in izdelka in po rimskim cesarjem Neronom. — Požig Rima — Zmaga križa.

Kot zvočni film!

KINO LJUBLJANSKI DVOR

Telefon 2730.

Bombe smeha!

Pat in Patachon kot dediča

Ob najnižjih cenah danes ob 4., 1/2 in 9. zvečer — jutri, v nedeljo, ob 3., 1/2, 5., 6., 1/2 in 9. zvečer.

Iz „Službenega lista“

Službeni list kr.

banke uprave dravskih banovin Št. 86 z dne

29. oktobra objavlja uredbo o prejemkih v

naravnega in strokovnega osebja pri

upravi državnih gozdov, navodila za izvrš

vanje nadzorstva nad poslovanjem direkcij

državnih gozdov po bankski upravi, pre

povedovanju naturalnega semena de

telje in lucerne po prekupilih brez poobla

stila, opozorilo in navodila živinorejem gle

de pobiranja slinovke in parkljovke, razglas

glas na telefonskem prometu z inozemstvom

in razne druge razglase in objave iz »Služ

benih Novin«.

Odvetnik v Ljubljani g. Fran Milčinski

je umrl. Za začasnega prevzemnika njegove</p

Na njivi večnega miru

Vseeno je, kje strohniš, v grobaci ali v zemlji

Ljubljana, 29. oktobra.

Ko se ob prazniku mrtvih usmerijo naše poti in misli k njim, ki jih ni več, občuti dnu mračnost in težo resnih dni, posvetnih mrtvih. Misel se ustavlja v labirintih pesimizma. Na grobove hodijo ljudje resignirani, duševno stari, če se sploh nekako zamislijo nad človeško minljivostjo, dan mrtvih je črn dan, čeprav bi morali ljudje baš v njem spoznati lepoto življenja in bi se moralni mrtvi dvigniti prečiščena nad minljivostjo.

Ne da bi šel človek na pokopališče vrijetajoč, toda zakaj bi ne stopil namj s svetlo mislio, ki je ne dosegne mračnost religijoznosti, z misijo, da je življenje, ki ga živimo, lepo in da mora biti lepše, vedno lepše, za kar moramo skrbeti, ne da zanemarjamo to sveto halogo zaradi onstranskega življenja?! Ni tragično umrli, najgloblje tragička je v tem, če ne živimo tako, kot bi morali.

Tako misli te obhajajo, ko stopiš na staro pokopališče pri Sv. Krištofu, ki je v dvojnem pomenu besedi tiso. Pesek ponujajo pri vhodu, da bi ljudje z njim posipavali gomile svojih dragih. To, in da se ponujajo za urejevanje grobov fantiči in odrasli brezposelnici, občutiš kot raho disanočno v čisti eleganciji tine njive. Svetova živih in mrtvih se krizata tako, da pomisliš kot poznejše se večkrat, da se plevev na grobovih deli po smrti ljudi v imenitne in pozabljene ter da odituje največji demon vseh časov — denar — svoje govorstvo tudi na pokopališču.

Ne, zakaj, ugovarjaš tej misli, skoraj vse je prerastel plevel, vse razlike je izglašil, saj ne veš več, kje se je sesul v prah mogočnik in kje se je združil z zemljo povprečen zemljam... Krizi in kamni, še ciprese — vse se nagiblje k materi

Ljubljana se giblje, raste in lepša

Zivahnna gradbena delavnost — Mnogo se dela v opešavo mesta

Ljubljana, 29. oktobra.

Spomladi je kazalo, da bo Ljubljana zopet zadremala zvesta tradiciji, da se bo njeni stremiljenje in napredku ustavilo srednji vzpon, ko se je mesto baš dobro razvijelo, ko se je začelo dobro razvijati. Kazalo je, da so bili vsi znaki njenega napredka varljivi, njen živahnjež življenje pa vzbujeno umetno brez trajnega učinka.

Toda zdaj ni treba praznih besed o njenem napredku. Povsod se glasi zopet pesem dela, Ljubljana se giblje in raste — ne sicer tako mogočno, kot kakšno ameriško mesto v času gospodarskega procvita, toda za naše skromne prilike je tako živahnna delavnost izredno razveseljiv pojav.

Poseben poudarek daje temu

živahnježemu ritmu življenja mesta

Gajeva ulica,

kjer se poraja iznad razvalin mračnih hiš velenestna četrtn. V senki nebobičnika, ki stoji na čelu imponzante skupine sodobnih palac kot bi klicali k delu, je vedno bolj živahn. Na velikem ograjenem stavbišču so med odri začeli rasti zidovi, kar dve veliki palaci se dvigneta se letos kot dopolnilo mogočnim sosednim zgradbam. Stara hiša ob Tyrševi cesti nagnjo pada. Ob nebobičniku so padli že vsi odri ter se odpira ob njem s Tyrševe ceste proti Gajevi ulici mogočna perspektiva. Če se pa ozreš od pošte proti severu, vsa okolica kar krči, da izgine čim prej »Domovina«, ki je zdaj že tem bolj žalostna na pogled, ker jo podirajo. Kdor ima nekoliko živahnjež fantazijo, si lahko že misli perspektivo bodočnosti, ko se bodo vzdolž Tyrševe ceste proti Ajdovščini vrstile v ravni črti z nebobičnikom imponzante palace, in ko bo Tyrševa cesta centralna os Velike Ljubljane, kot je v Zagrebu Ilica. Če se ozremo nekoliko nazaj, vidimo, da marsikaj niso več sanje, do uresničenja načrtov, ki bi se nam zdeli pred leti grandiozni ter neizvedljivi, se nam zdaj ne zdi več tako dalet, ko je že uresničenih taklik večih zasnov.

Iz teh visokoletečih misli se sicer kaj kmalu zdramiš, ko stopiš po Tyrševi cesti, pa ti zijojo naproti

na levi in desni zaloštne vrzelj.

Mnogo najlepših parcel sredi mesta je že praznih in — kako dolgo še bodo? Tu in tam se tudi cepijo od glavnih zelo prometnih ljubljanskih cest prave steze; le nekaj korakov od velenestnega vrveža, pa si že sredi trškega, včasih celo vadkega obeležja. Toda Ljubljana se razvija tudi v te smeri.

Od Gospovske ceste se odcepí na desno prva ulica, ki je bila dosegla tako ena

zemlji, kot da še ti objekti teže za miron. Grobnice se rušijo in tako na poi ali povsem razpadne ne vzbujajo več občutka groze in veličastja smrti, nego občutek posebne odvratnosti. To so razpadajoče maske, ki niso mogle tajiti niti stoletje, da smo po smrti vse enaki, čeprav smo se v življenju branili enakosti z vsem dostenjstvom. Vseeno je kje strohniš, ali v grobaci ali v zemlji.

Toda naše staro pokopališče bi baje zdaj še ne bilo tako zapuščeno, če bi se ljudje ne bali, da ga bodo kmalu preuredili ter podrlj spomenike, krize in zrnali gomile med seboj. Prijetjetn čut pač tako rad zadene ob demarno vprašanje. Vse to je tako smešno malenkostno, te drobne skrbi, kako bi chranili spomin mrtvih čim delj s težo marmorja in z izumetnico v grobni — v primeri z dejstvom ter spoznanjem, da vse slej ali prej preraste plevel, le delo in njegovi sadovi ostanejo, produkti življenjske energije žive dalje svoje zapleteno življenje. Individualnost človeka se zruši tako v prahu z njegovo smrtnjo, vsaka noseba umre za večno, živi pa lahko le njena osebnost, ki nič drugega kot vrednost človekovega življenjskega dela. Zato je lahko človek umrjiv ali nesmrten, ali vedno je umrjiv individui.

Na novem pokopališču se pozna, da se svetova mrtvih in živih še živo stikata. Da, tu je mnogo svežih grobov, na katerih se še niso niti posušile pogrebne soize. Toda kaj je to? Ko stopiš na to prostrano njivo mizu, na kateri je te dni tako živahn, se te polasti nekakšen tuj občutek, ni tiste globoke dojemljivosti v tem skoraj izvajajočem, hladnem kamnu, čeprav je slog tako prefinjen in arhitektonski lepo ta nedvomna. Vse to je hladno. Eleganca, umetniško doživete linije nagrobnikov, žlahtnost materiala — vse to seveda opazi živi človek, vendar pa greši pri tem: opazi še zapuščene gomile, zvrnjene križe, zapuščenost in še pomici, da vso to širno pokopališče velja za posvečeno božjo njivo; zakaj se torej povsod ne bleče marmornati nagrobniki, zakaj so samo nekateri ljudje tako »nobeli«, da trohne v grobničah? Kljub temu pa »grešnik« vseeno ni tako pokvarjen, da bi grešil z grembo nevoščljivosti, le bolj ga, da simboli nad grobovi krči, da si niti mrtvi niso bratre.

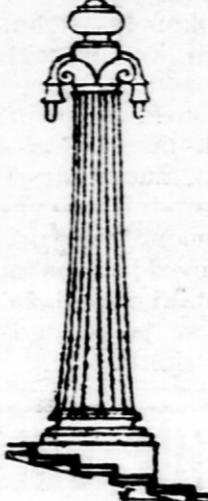
Ko se človek mudi na pokopališču, se pač navzame nekoliko gremkobe, a kljub vsemu se ne sme otresti misli, da drži pot s pokopališča v življenje ter da resnično živi le tisti, ki dela dela tako in toliko, da njegovo delo nikdar ne umre.

veliko smetišče. K sreči Dvorni nastop ni bil prehoden, a nešaga na njem je smrdela celo na drugi breg Ljubljance. Zdaj pa lahko vidis, da lahko nastane na Dvornem nasipu eno najlepših sprehajališč, če ga že ne bodo uporabili za vozne ceste, za kar je nekajko preozek. Zdaj že odkriva posebno arhitektonsko lepoto; skupina starši hiš, ki nimajo sicer nič posebnega na sebi, tvorijo slikovito obeležje, tako prijetno za oči, da ne najdeš nič podobnega v mestu, voda, lepota mostov in spodnje obrežne sprehajalne poti — vse to je v čudovitem skladu. Lepota pa hoče še povzdrigniti in ji vtisniti pečat svojega umetniškega poslanstva mojster Plečnik. Na nasip bodo držale še stopnice po Gledališki stolbi in od Gerberja. O tem smo že pisali.

Ker bo že opisan dohod s Kongresnega trga k Ljubljani tako arhitektonsko efektne urejen, je mestna občina poskrbela tudi za

ureditev Gledališke stolbe

ob kinu Matici. Položen bo v dolžini bližu 15 in pol metra ter v širini piščega 3 in pol metra širok, obrobil jih iz drobnih kock kot na Pogačarjevem trgu ob stolnici, okrog bo pa poldrug meter gladkega stolika. Po tem malo proti vodi nagnjenem

Kandelaber v Gledališki stolbi.

tlaku bomo prišli do 22 po zgoraj približno 6 m, spodaj pa nekako 5 m širokih stopnic iz umetnega kamna in po njih na štirikotno enako tlakovano ploščad nad vodo. Zgoraj na sredi stopnic bo stal 5 m širok kandelaber, ki ima po tudi svojo posebnost, da je namreč razen kanaliranega stebra tudi kapital ves iz umetnega kamna in brez bron. Ker je zgornji del, torej tlakovane cestne zadeva, bo to stopnišče bilo 25.000 Din.

Ce ne računamo preureditve nasadow ostarale Zvezde, bo z opisima stopniščema, ki ju pričemo graditi takoj pomlad, tudi najbljžji okolična in zvezna Kongresnega trga z Ljubljano in poslužiti našega požrtvovanega arhitekta vsečuliščega profesorja g. Jožeta Plečnika res velikomestno in tudi lepo urejena, da bodo še poskrbni ročovni ponosni na naše delo — gotovo bolj kakor mi sami.

Velika naloga pa čaka mestno občino Še pri ureditvi obrežja in ograj ob regulirani Ljubljani od odcepa Gruberjevega kanala pri Špici pa do Šentpetra. Vse temske zidovje bo okrašeno z ovijalkami in piezalkami ter drugimi rastlinami, da dobimo

ob Ljubljani najstnikovitejša obrežja. V tej zvezzi pripravlja mestni gradbeni urad pod premišljenim in za oprešanje Ljubljane vedno vnetim vodstvom direktorja g. inž. Preloviča tudi že ureditev jeza ob izlivu Gradašice v Ljubljano in Trnovskega pristana za pristajanje tovornih čolnov, nekdanjo vojaško kopališče pa namerava izpremeniti v pristan za privatne colne, ki se bodo po regulaciji Ljubljane naglo pomnožili. Gotovo bo vse prostor od Šentjakobskega mosta pa do tega sportnega pristanišča izpremenjen v najslabši legah pa je % sladkorja nižji, % kislina pa višji. Sladkor je merjen po klosternauburški tehniki, kislina pa po Mollenkopfu.

Cene moštva še niso ustaljene. Za enkrat je že v prometu slabša kvaliteta. Po gostilnah točijo mošt po 6 Din liter. Cene lanskih vin so kot pri zadnjem poročilu od 2 do 5 Din za liter, po kvaliteti, v gostilnah se toči lansko vino po 6, 8 in 10 Din za liter.

Bizeljsko, Glavna trgatev se je opravila po bizeljskih vinskih goricah ob 11. oktobra, da pri lepem sončnem vremenu, ter se danes nagibe v koncu. Dobro oskrbovali in vinogradri v srednji in višji legi so prav obilno obrodili tako, da je bil marsikater viničar v stiski za vinsko posodo. Kakovost

Predavanje o francoskem značaju

G. dr. Rey je analiziral glavne poteze francoskega značaja — Dobro obiskano predavanje

Ljubljana, 29. oktobra.

V svojem včerajnjem predavanju je g. dr. Rey analiziral glavne poteze francoskega značaja ter jih dokazoval na izvren, prav pester način. Po predavalčevem mninju so elementi francoskega značaja: jasen duh, zmicel za logiko in hontna simetrija. To se nam kaže v vseh manifestacijah francoskega duha. Vzemimo na primer arhitekturo. Iz zmede raznih plemen in narodov se je po stoletnem sožiju sledili rodila entnost francoskega naroda, ki se nam kaže prvit v stavbarestvu v stilu Ludovika XIII. Tudi stilne spremembe pod naslednjimi Ludoviki nam kažejo oni duh jasnosti in logičnega mišljenja. In ce je po stilu Ludovika XVI. francoski okus v takovem empirskem stilu vrnli k antičnim oblikam, kar nam kaže lepo Mali Trianon, se v enostavnosti oblik le še bolj kaže ono stremiljenje po lastnemu koščku zemlje, ki je francoski narod. To stremljenje je na to predavatelj skušal obrazložiti tudi na primernih vremenskih oblikah, kar namesto obliki hišico. Ta zmisel za individualno posestvo je globoko vkorenjen v vsakem Francuzu. V njem tiči vedno malii posestnik, kmet. Od 7 milijonov francoskih kmetov je 5 milijonov lastnikov posestnikov. Vsem Francozu je poleg tega tudi skupen zmisel za slobodo. Vsakdo boči biti čim bolj neodvisen. S tem je zvezzano stremiljenje po lastnem kotičku zemlje, ki je vsakemu Francuzu ideal. Angleški rudarji igrajo v prostem času nogomet, francoski pa obdelujejo majhen košček zemlje, ki so si ga s streljivostjo kupili in kjer so si zgradili hišico. Ta zmisel za individualno posestvo je globoko vkorenjen v vsakem Francuzu. V njem tiči vedno malii posestnik, kmet. Od 7 milijonov francoskih kmetov je 5 milijonov lastnikov posestnikov. Vsem Francozu je poleg tega tudi skupen zmisel za slobodo. Vsakdo boči biti čim bolj neodvisen. S tem je zvezzano stremiljenje po lastnem kotičku zemlje, ki je vsakemu Francuzu ideal. Angleški rudarji igrajo v prostem času nogomet, francoski pa obdelujejo majhen košček zemlje, ki so si ga s streljivostjo kupili in kjer so si zgradili hišico. Ta zmisel za individualno posestvo je globoko vkorenjen v vsakem Francuzu. V njem tiči vedno malii posestnik, kmet. Od 7 milijonov francoskih kmetov je 5 milijonov lastnikov posestnikov. Vsem Francozu je poleg tega tudi skupen zmisel za slobodo. Vsakdo boči biti čim bolj neodvisen. S tem je zvezzano stremiljenje po lastnem kotičku zemlje, ki je vsakemu Francuzu ideal. Angleški rudarji igrajo v prostem času nogomet, francoski pa obdelujejo majhen košček zemlje, ki so si ga s streljivostjo kupili in kjer so si zgradili hišico. Ta zmisel za individualno posestvo je globoko vkorenjen v vsakem Francuzu. V njem tiči vedno malii posestnik, kmet. Od 7 milijonov francoskih kmetov je 5 milijonov lastnikov posestnikov. Vsem Francozu je poleg tega tudi skupen zmisel za slobodo. Vsakdo boči biti čim bolj neodvisen. S tem je zvezzano stremiljenje po lastnem kotičku zemlje, ki je vsakemu Francuzu ideal. Angleški rudarji igrajo v prostem času nogomet, francoski pa obdelujejo majhen košček zemlje, ki so si ga s streljivostjo kupili in kjer so si zgradili hišico. Ta zmisel za individualno posestvo je globoko vkorenjen v vsakem Francuzu. V njem tiči vedno malii posestnik, kmet. Od 7 milijonov francoskih kmetov je 5 milijonov lastnikov posestnikov. Vsem Francozu je poleg tega tudi skupen zmisel za slobodo. Vsakdo boči biti čim bolj neodvisen. S tem je zvezzano stremiljenje po lastnem kotičku zemlje, ki je vsakemu Francuzu ideal. Angleški rudarji igrajo v prostem času nogomet, francoski pa obdelujejo majhen košček zemlje, ki so si ga s streljivostjo kupili in kjer so si zgradili hišico. Ta zmisel za individualno posestvo je globoko vkorenjen v vsakem Francuzu. V njem tiči vedno malii posestnik, kmet. Od 7 milijonov francoskih kmetov je 5 milijonov lastnikov posestnikov. Vsem Francozu je poleg tega tudi skupen zmisel za slobodo. Vsakdo boči biti čim bolj neodvisen. S tem je zvezzano stremiljenje po lastnem kotičku zemlje, ki je vsakemu Francuzu ideal. Angleški rudarji igrajo v prostem času nogomet, francoski pa obdelujejo majhen košček zemlje, ki so si ga s streljivostjo kupili in kjer so si zgradili hišico. Ta zmisel za individualno posestvo je globoko vkorenjen v vsakem Francuzu. V njem tiči vedno malii posestnik, kmet. Od 7 milijonov francoskih kmetov je 5 milijonov lastnikov posestnikov. Vsem Francozu je poleg tega tudi skupen zmisel za slobodo. Vsakdo boči biti čim bolj neodvisen. S tem je zvezzano stremiljenje po lastnem kotičku zemlje, ki je vsakemu Francuzu ideal. Angleški rudarji igrajo v prostem času nogomet, francoski pa obdelujejo majhen košček zemlje, ki so si ga s streljivostjo kupili in kjer so si zgradili hišico. Ta zmisel za individualno posestvo je globoko vkorenjen v vsakem Francuzu. V njem tiči vedno malii posestnik, kmet. Od 7 milijonov francoskih kmetov je 5 milijonov lastnikov posestnikov. Vsem Francozu je poleg tega tudi skupen zmisel za slobodo. Vsakdo boči biti čim bolj neodvisen. S tem je zvezzano stremiljenje po lastnem kotičku zemlje, ki je vsakemu Francuzu ideal. Angleški rudarji igrajo v prostem času nogomet, francoski pa obdelujejo majhen košček zemlje, ki so si ga s streljivostjo kupili in kjer so si zgradili hišico. Ta zmisel za individualno posestvo je globoko vkorenjen v vsakem Francuzu. V njem tiči vedno malii posestnik, kmet. Od 7 milijonov francoskih kmetov je 5 milijonov lastnikov posestnikov. Vsem Francozu je poleg tega tudi skupen zmisel za slobodo. Vsakdo boči biti čim bolj neodvisen. S tem je zvezzano stremiljenje po lastnem kotičku zemlje, ki je vsakemu Francuzu ideal. Angleški rudarji igrajo v prostem času nogomet, francoski pa obdelujejo majhen košček zemlje, ki so si ga s streljivostjo kupili in kjer so si zgradili hišico. Ta zmisel za individualno posestvo je globoko vkorenjen v vsakem Francuzu. V njem tiči vedno malii posestnik, kmet. Od 7 milijonov francoskih kmetov je 5 milijonov lastnikov posestnikov. Vsem Francozu je poleg

Film, kakršnega Ljubljana še ni videla ne slišala!
Triumf očarljivega petja!

Sloven Poljak, tenorist svetovne
glašave, gost milanske Scala,
newyorske Metropolitan opere ter
največjih opernih odrov

JAN KIEPURA

Magda Schneider,
Kurt Schultz,
Otto Wallburg,
Ida Wüst

Radi ogromnega zanimanja za ta
film je nabava vstopnic v predpro-
daji nujno potrebna!

Najnovejši UFA zvočni tednik!

ELITNI KINO MATICA

Telefon 2124

PESEM NOČI

poje s svojim blestecem
glasom poleg nekaterih
pesmi arije iz oper

„TRAVIATA“,
„RIGOLETTO“,
„BOHÈME“
v fenomenalem vlefil-
mu

Radi ogromnega zanimanja za ta
film je nabava vstopnic v predpro-
daji nujno potrebna!

Najnovejši UFA zvočni tednik!

Dnevne vesti

Odlikanje. Njeg. Vel. kralj Aleksander je odkoval g. kapetana I. klase Živojina Stojanovića, ordonančnega oficirja komandanta dravsko divizije in znanega narodnega delavca, z redom Jugoslovenske krone V. stopnje in g. kapetana II. klase Trifuna Naumovića pri 45. pp. v Mariboru z redom Belega orla V. stopnje. Cestitamo!

Razposani združniški službi. Banska uprava drinske banovine razpisuje načrta za mesto sekundarnega zdravniškega banovinske bolnice v Travniku. Prošnje je treba vložiti do 10. novembra. — Banska uprava primorske banovine pa razpisuje načrta za mesto primarnega ototoriolarinologije v državnih bolnicah v Splitu. Prošnje je treba vložiti do 28. novembra.

Nova uredba o prodaji stropov. Ministrstvo za soc. politiko in nar. zdravje je izdalo nova uredbo o stropih na osnovi čl. 26. zakona o opojnih drogah z dne 30. novembra 1931. Ta uredba je identična s prejšnjim pravilnikom o prometu s temi drogami s to razliko, da so v tej uredbi izvzete narkotične droge v smislu zakona o opojnih drogah ter se nanaša samo na stropne. Po tej uredbi so stropeni preparati, ki lahko izzovejo patološko zapremembe v človeškem ali živalskem organizmu, razdeljeni na tri skupine. V prvi skupini so stropi, ki služijo izključno za zdravila in v znanstvene svrhe. V drugo skupino spadajo stropi, ki služijo za obrtne, tehnične in kemične svrhe, v tretjo skupino pa oni, ki služijo za gospodarske in gospodinjske potrebe. Stropi iz prve skupine so pooblaščene uvažati in prodajati vse lekarne, kemico-farmacevtske tvornice in drogerije na veliko v smislu zakona o lekarnah. Drugo skupino stropov smejo prodajati tudi drogerije na drobno in ostali obrati, ki imajo za to posebno dovoljenje od ministrstva odsnosno banske uprave. Tretjo skupino stropov pa smejo prodajati tudi navadni trgovci, ki dobe za to posebno dovoljenje od pravostopne oblasti splošne državne uprave.

Iz državne službe. Za računovodji v dosedanjih skupinah sta imenovana računska in spektorata Janko Sprajcer pri viš. deželnim sodišču v Ljubljani in Viktor Markič pri finančni direkciji v Ljubljani; predmeščen je od davčne uprave v Laškem k davanju upravi v Češčinu pomožni arhivar Leon Zlindar.

Jugoslovenska umetniška razstava v Parizu. V pariški galeriji Georges Petit se bo vršila od 4. do 7. novembra kolektivna razstava jugoslovenskih slikarjev in kiparjev, ki bivajo v Parizu. Vsega sestavlja bo razstavljalo kakšnih 30 umetnikov. Razstava je organizirala jugoslovenska kolonija v Parizu in je pod pokroviteljstvom gg. de Monzieja, francoskega ministra za narodno vzgojo, Kotića, našega prosvetnega ministra, in Spalajkovića, našega parniškega poslanika.

Zanimive osnutke za spomenik kralju Petru v Ljubljani. Objavlja najnovejša Arhitektura v 14 slikah s tekstrom dr. Frana Steleta, kjer vidimo, da so si naši umetniki zamislili spomenik predvsem kot monumentalnem vhod v Aleksandrovo cesto v Tivoliu, le da projekta sta bila po za Kralja Petra trg. Po dolgih posvetovanjih je v odboru končno zmagalo pametno menjenje, da ni treba, da je spomenik ogroman in kričav, ker skuša uči, da so ravno dinastični spomeniki pogosto umetniško revni, ker bahavost skoraj redno ubija umetniško iškrenost. Italija uči, da so intimni spomeniki umetniško bogatejši in v svojem obstoju trajnejši, kar pa velike geste sodelne bogatosti. Tako je dobila Ljubljana spomenik kralju Petru Osvoboditelju pred mestno hišo. Dr. Stele o njem še poudarja, da smatra sedanje rešitev za sredino in dostojno tako za tiste, ki ga spomenik prostavljajo, kar pa veliko to mesto.

Tragedija brezposelnega delavca. Sarejski policijski je javil brezposelni krojaški pomočnik Mustafa Sokol, ki je izpovedal, da so mu vložnici izročili nakit, da bi ga prodal. Storil je to in dobil neznamno provizijo. Baje pa ni sluhil, da je nakit ukraden. Policija mu je verjela in ga je izpuščila. Tako je zaslisanec že pa izgnan v kmalu so ga našli obesnega na drevesu ob cesti. Obesil se je, ker ga je bilo sram, da je prodal ukradeni nakit.

Otroka vrgla v Dunav. Dnevnika Stana Stojanov je Zemuna je poročila pred dobrim mesecem nezaškonskega otroka in ker je zelo siromašna, ga ni mogla preživljati. Dolgo je razmisljala, kaj bi storila z njim, končno se je pa odločila odkrivati se ga. Vrgla je v Dunav in je bil zložen odprt, so jo oroniki aterirali. Prišla je pred sodišče in je bila obsojena na dve leti težke ječe.

Rodbinska tragedija. Zagrebski bankar Leo Krontfeld in njegova soprga Eliza sta sklenila končati si življenje. V četrtek sta se zastrupila in onesvesčena so prepeljali na kliniko, kjer je pa žena včeraj popoldne umrla, ne da bi se bila zavedila. Tudi možev stanje je brezupeno. Tragedija je vzbudila v Zagrebu splošno senzacijo, ker je Krontfeld v zagrebskih trgovskih in finančnih krogih dobro znan.

Vlon v Zagrebu. V četrtek zvezdar je netki maskirani vložnik vdrl v hišo certificarda Ivana Svobode na Mirogojski cesti. V prvem nadstropju je našel ročno blagajno, v katerej je bilo 100.000 Din. gotovine in hranilna knjižica z vlogo 100.000 Din. Ko je odhajal iz hiše, je na stopnicah srečal služkinjo, ki jo je sunil v stran, ter nato naglo pobegnil.

Danes ob 4., 1/8 in 1/10,
jutri v nedeljo ob 3., 5.,
1/8 in 1/10 zvečer

poje s svojim blestecem
glasom poleg nekaterih
pesmi arije iz oper

„TRAVIATA“,
„RIGOLETTO“,
„BOHÈME“
v fenomenalem vlefil-
mu

Radi ogromnega zanimanja za ta
film je nabava vstopnic v predpro-
daji nujno potrebna!

Najnovejši UFA zvočni tednik!

ELITNI KINO MATICA

Telefon 2124

Dnevne vesti

Načrta za mesto sekundarnega zdravniškega banovinske bolnice v Travniku. Prošnje je treba vložiti do 10. novembra. — Banska uprava primorske banovine pa razpisuje načrta za mesto primarnega ototoriolarinologije v državnih bolnicah v Splitu. Prošnje je treba vložiti do 28. novembra.

Razposani združniški službi. Banska uprava drinske banovine razpisuje načrta za mesto sekundarnega zdravniškega banovinske bolnice v Travniku. Prošnje je treba vložiti do 10. novembra. — Banska uprava primorske banovine pa razpisuje načrta za mesto primarnega ototoriolarinologije v državnih bolnicah v Splitu. Prošnje je treba vložiti do 28. novembra.

Nova uredba o prodaji stropov. Ministrstvo za soc. politiko in nar. zdravje je izdalo nova uredbo o stropih na osnovi čl. 26. zakona o opojnih drogah z dne 30. novembra 1931. Ta uredba je identična s prejšnjim pravilnikom o prometu s temi drogami s to razliko, da so v tej uredbi izvzete narkotične droge v smislu zakona o opojnih drogah ter se nanaša samo na stropne. Po tej uredbi so stropeni preparati, ki lahko izzovejo patološko zapremembe v človeškem ali živalskem organizmu, razdeljeni na tri skupine. V prvi skupini so stropi, ki služijo izključno za zdravila in v znanstvene svrhe. V drugo skupino spadajo stropi, ki služijo za obrtne, tehnične in kemične svrhe, v tretjo skupino pa oni, ki služijo za gospodarske in gospodinjske potrebe. Stropi iz prve skupine so pooblaščene uvažati in prodajati vse lekarne, kemico-farmacevtske tvornice in drogerije na veliko v smislu zakona o lekarnah. Drugo skupino stropov smejo prodajati tudi drogerije na drobno in ostali obrati, ki imajo za to posebno dovoljenje od ministrstva odsnosno banske uprave. Tretjo skupino stropov pa smejo prodajati tudi navadni trgovci, ki dobe za to posebno dovoljenje od pravostopne oblasti splošne državne uprave.

Iz državne službe. Za računovodji v dosedanjih skupinah sta imenovana računska in spektorata Janko Sprajcer pri viš. deželnim sodišču v Ljubljani in Viktor Markič pri finančni direkciji v Ljubljani; predmeščen je od davčne uprave v Češčinu pomožni arhivar Leon Zlindar.

Jugoslovenska umetniška razstava v Parizu. V pariški galeriji Georges Petit se bo vršila od 4. do 7. novembra kolektivna razstava jugoslovenskih slikarjev in kiparjev, ki bivajo v Parizu. Vsega sestavlja bo razstavljalo kakšnih 30 umetnikov. Razstava je organizirala jugoslovenska kolonija v Parizu in je pod pokroviteljstvom gg. de Monzieja, francoskega ministra za narodno vzgojo, Kotića, našega prosvetnega ministra, in Spalajkovića, našega parniškega poslanika.

Zanimive osnutke za spomenik kralju Petru v Ljubljani. Objavlja najnovejša Arhitektura v 14 slikah s tekstem dr. Frana Steleta, kjer vidimo, da so si naši umetniki zamislili spomenik predvsem kot monumentalnem vhod v Aleksandrovo cesto v Tivoliu, le da projekta sta bila po za Kralja Petra trg. Po dolgih posvetovanjih je v odboru končno zmagalo pametno menjenje, da ni treba, da je spomenik ogroman in kričav, ker skuša uči, da so ravno dinastični spomeniki pogosto umetniško revni, ker bahavost skoraj redno ubija umetniško iškrenost. Italija uči, da so intimni spomeniki umetniško bogatejši in v svojem obstoju trajnejši, kar pa velike geste sodelne bogatosti. Tako je dobila Ljubljana spomenik kralju Petru Osvoboditelju pred mestno hišo. Dr. Stele o njem še poudarja, da smatra sedanje rešitev za sredino in dostojno tako za tiste, ki ga spomenik prostavljajo, kar pa veliko to mesto.

Tragedija brezposelnega delavca. Sarejski policijski je javil brezposelni krojaški pomočnik Mustafa Sokol, ki je izpovedal, da so mu vložnici izročili nakit, da bi ga prodal. Storil je to in dobil neznamno provizijo. Baje pa ni sluhil, da je nakit ukraden. Policija mu je verjela in ga je izpuščila. Tako je zaslisanec že pa izgnan v kmalu so ga našli obesnega na drevesu ob cesti. Obesil se je, ker ga je bilo sram, da je prodal ukradeni nakit.

Otroka vrgla v Dunav. Dnevnika Stana Stojanov je Zemuna je poročila pred dobrim mesecem nezaškonskega otroka in ker je zelo siromašna, ga ni mogla preživljati. Dolgo je razmisljala, kaj bi storila z njim, končno se je pa odločila odkrivati se ga. Vrgla je v Dunav in je bil zložen odprt, so jo oroniki aterirali. Prišla je pred sodišče in je bila obsojena na dve leti težke ječe.

Rodbinska tragedija. Zagrebski bankar Leo Krontfeld in njegova soprga Eliza sta sklenila končati si življenje. V četrtek zvezdar je netki maskirani vložnik vdrl v hišo certificarda Ivana Svobode na Mirogojski cesti. V prvem nadstropju je našel ročno blagajno, v katerej je bilo 100.000 Din. gotovine in hranilna knjižica z vlogo 100.000 Din. Ko je odhajal iz hiše, je na stopnicah srečal služkinjo, ki jo je sunil v stran, ter nato naglo pobegnil.

Vlon v Zagrebu. V četrtek zvezdar je netki maskirani vložnik vdrl v hišo certificarda Ivana Svobode na Mirogojski cesti. V prvem nadstropju je našel ročno blagajno, v katerej je bilo 100.000 Din. gotovine in hranilna knjižica z vlogo 100.000 Din. Ko je odhajal iz hiše, je na stopnicah srečal služkinjo, ki jo je sunil v stran, ter nato naglo pobegnil.

Tragedija brezposelnega delavca. Sarejski policijski je javil brezposelni krojaški pomočnik Mustafa Sokol, ki je izpovedal, da so mu vložnici izročili nakit, da bi ga prodal. Storil je to in dobil neznamno provizijo. Baje pa ni sluhil, da je nakit ukraden. Policija mu je verjela in ga je izpuščila. Tako je zaslisanec že pa izgnan v kmalu so ga našli obesnega na drevesu ob cesti. Obesil se je, ker ga je bilo sram, da je prodal ukradeni nakit.

Otroka vrgla v Dunav. Dnevnika Stana Stojanov je Zemuna je poročila pred dobrim mesecem nezaškonskega otroka in ker je zelo siromašna, ga ni mogla preživljati. Dolgo je razmisljala, kaj bi storila z njim, končno se je pa odločila odkrivati se ga. Vrgla je v Dunav in je bil zložen odprt, so jo oroniki aterirali. Prišla je pred sodišče in je bila obsojena na dve leti težke ječe.

Rodbinska tragedija. Zagrebski bankar Leo Krontfeld in njegova soprga Eliza sta sklenila končati si življenje. V četrtek zvezdar je netki maskirani vložnik vdrl v hišo certificarda Ivana Svobode na Mirogojski cesti. V prvem nadstropju je našel ročno blagajno, v katerej je bilo 100.000 Din. gotovine in hranilna knjižica z vlogo 100.000 Din. Ko je odhajal iz hiše, je na stopnicah srečal služkinjo, ki jo je sunil v stran, ter nato naglo pobegnil.

Vlon v Zagrebu. V četrtek zvezdar je netki maskirani vložnik vdrl v hišo certificarda Ivana Svobode na Mirogojski cesti. V prvem nadstropju je našel ročno blagajno, v katerej je bilo 100.000 Din. gotovine in hranilna knjižica z vlogo 100.000 Din. Ko je odhajal iz hiše, je na stopnicah srečal služkinjo, ki jo je sunil v stran, ter nato naglo pobegnil.

Tragedija brezposelnega delavca. Sarejski policijski je javil brezposelni krojaški pomočnik Mustafa Sokol, ki je izpovedal, da so mu vložnici izročili nakit, da bi ga prodal. Storil je to in dobil neznamno provizijo. Baje pa ni sluhil, da je nakit ukraden. Policija mu je verjela in ga je izpuščila. Tako je zaslisanec že pa izgnan v kmalu so ga našli obesnega na drevesu ob cesti. Obesil se je, ker ga je bilo sram, da je prodal ukradeni nakit.

Otroka vrgla v Dunav. Dnevnika Stana Stojanov je Zemuna je poročila pred dobrim mesecem nezaškonskega otroka in ker je zelo siromašna, ga ni mogla preživljati. Dolgo je razmisljala, kaj bi storila z njim, končno se je pa odločila odkrivati se ga. Vrgla je v Dunav in je bil zložen odprt, so jo oroniki aterirali. Prišla je pred sodišče in je bila obsojena na dve leti težke ječe.

Rodbinska tragedija. Zagrebski bankar Leo Krontfeld in njegova soprga Eliza sta sklenila končati si življenje. V četrtek zvezdar je netki maskirani vložnik vdrl v hišo certificarda Ivana Svobode na Mirogojski cesti. V prvem nadstropju je našel ročno blagajno, v katerej je bilo 100.000 Din. gotovine in hranilna knjižica z vlogo 100.000 Din. Ko je odhajal iz hiše, je na stopnicah srečal služkinjo, ki jo je sunil v stran, ter nato naglo pobegnil.

Vlon v Zagrebu. V četrtek zvezdar je netki maskirani vložnik vdrl v hišo certificarda Ivana Svobode na Mirogojski cesti. V prvem nadstropju je našel ročno blagajno, v katerej je bilo 100.000 Din. gotovine in hranilna knjižica z vlogo 100.000 Din. Ko je odhajal iz hiše, je na stopnicah srečal služkinjo, ki jo je sunil v stran, ter nato naglo pobegnil.

Uničena zakonska sreča

Zanimiv primer dveh zakoncev, ki je njuna pisava izdajala njuno tragedijo

Murska Sobota, 27. oktobra
Danes poglejmo, kako sem spoznal iz pisave vso trnjevo pot razočarane žene. Opisati hočem vse njeni burno življenje, vso njeni težki življenjski pot.

Stepa, širna ogrska stepa ji je bila domovina. Bila je iz premožne rodbine. Že v zgodnji mladosti, ko je ostala zapuščena, a zelo premožna, se je seznanila z družabno zelo visoko stojecim gospodom. Vnela se je prva ljubezen, prizavljena je bila deliti z njim vse trpljenje in sladkost življenja, postala je njegova žena. Lepo je bilo njen življenje, z možem sta se dobro razumela, živila sta v najlepši slogi. Da je bila njuna sreča in harmonija še večja in vez med njima še trdnejša, jima je usoda naklonila tri otroke, sine in dve hčerki.

Ona izobražena, visoko inteligentna, on z visokim družbenim položajem. Lahko sta torej tudi otrokom nudila najboljšo vzgojo. Vsi so dosegli svoje cilje, le najmlajša se samostojno nikjer ne udejstvuje, ker ji tega ne dopušča rahlo zdravje. Celih 25 let sta živila zakonec v sreči, miru in globoki medsebojni ljubezni. Cez 25 let je bilo po harmoniji naenkrat konec. Pričelo je nesoglasje z domačimi prepirci, ki jih je sama podzigača s svojo nerazodnostjo in ljubomornostjo. Pa tudi tu je bila prizavljena na žrtve.

Mož si je poiskal prijateljico. Imel je hudo srčno hibo, hitro se mu je bližal konec in vendar si je poiskal novo družico. Kaj ga je napotilo, da je obrnil hrbet ženi, ki je delila z njim celih 25 let veselje in briddost? Ona ni imela več v sebi magične sile strasti, ni ga več mogla privlačevati in držati, v njem je bil pa ugasnil tuk spoščovanja do žene, naveličal se je bil praznega, dolgočasnega življenja in ker ni videl drugega izhoda, si je poiskal v zadnjem ognju ljubnini prijateljico.

Zena je napenjala vse sile, da bi ga privedla nazaj pod okrilje domačegaognjišča. Prosila ga je in mu prigovarjala zlepja, poskušala je tudi zgreda, z grožnjami, toda vse je bilo zmanj. Prijateljici so ji prigovarjali, naj za nekaj časa odpoteče, češ, da mu je njena prisotnost neprijetna in da mora ostati nekaj časa sam. Dejali so, da mu je potreben mir, pa naj doprinese še zadnjo žrtev in ga pusti v objemu druge, dokler se sam ne spremetuje in ne vrne k nji. In res je doprinesla tudi to žrtev. Sreči je kravalo, pa je vendar odpotovala. Toda miru ni našla, k mož je postala starejša hčerk, da bi bila ona pri njem, ker so ji zdravniki prevodili namignili, da se bliža možu konec.

Pa tudi hčerka ni nič opravila. Zaman so bile vse njeni prošnje, naj bi oče vsa otrokom vrnili svojo ljubezen, če je šel v zasebljenosti tako dalet, da je zapuščil mater. Oče je ostal tudi za otrokovke prošnje gihu, bil je trd, neizprosen. Niti slišati ni hotel o tem, da bi se vrnil k svoji ženi.

Toda ure so mu bile že šete. Sledove njegovega pešanja vidimo v črki »ak. Videč,

Herrmann *Clara*

mir, mi, mirin

da je ves njen trud zaman, je hčerka odpovala, a kmalu po njenem odhodu je mož umrl. Uboga žena je odovela, bila je strta, uničena. Na razvalinah zakonske sreče si je hotela postaviti vsaj miren kotiček, kjer bi preživel zadnje dni svojega burnega življenja. Toda tudi to ji ni bilo sojenega.

Sorodniki, ki so bili pri možu v zadnjih trenutkih, so pograbili, kar so dosegli, mož je imel nekaj dolga, hiša, ženin dom, je bila med tem že prodana. Otroci so se udali v svojo usodo, saj mlade sile nikoli ne klenjo. Vsak si je poiskal košček kruha, ki pa zadostuje komaj njim, tako da materi ne morejo kdočevati dat. Niso je po pozabili, niti zapustili, toda zlatu materino sreco dobro ve in čuti, da ne more odjedati svojim otrokom težko pridobljenega koščka kruha. Zato noče nícesar od njih, sama se bori za svoj obstanek.

Njena pisava je odločna, umerjena. Tačko sem spoznal, da ima mnogo opraviti s

Ob ich weiss
Ob weiss,
Ob mein Sohn

sodnijo in da njena pravda še teče. Tri dolga leta so minila, ves čas se je moral borti za svoje pravice in še se bori. Ta misel je zdaj glavno. Govori le o tem, vse njeni misli so posvečene pravici, ki si jo hoče prizoriti. Vseh je mirna, udana v svojo usodo, pa se zopet razburavi, ves srd se zdrami v nji in ker ne more drugače dati duška svoji razboleli notranosti, se jezi nad one, ki so zakrivili njen nesrečo. Histerična ni in tudi um se ji ne mrači, kakor sodnudi. Le neka odločnost, stanovitost, užajenost in jaza zveni iz njenih besed. V glavo si je vtepla, da bi realite brez njenе vednosti ne smeje biti prodane. Pravda se še vedno vlete.

Namenoma sem se obširno pomudil pri teh zakoncih, da nam bo bolj razumljiva nju pisava. Njegova pisava je bila pravno

wir sind eins
zusammen

še dokaj mirna, vsaj ravnovešena. Nekakšne serpentinstne oblike se pokažejo včasih med črkami in iz tega sem sklepal, da je dotični odvetnik odnosno da je moral biti. Črke so majhne in če sklepamo iz tega, o njegovi zunanjosti, je moral biti močan, razvit človek. V pisavi se je vidita dušovni mir in

razodnost. Vrnimo se pa k prvemu primeru pisave. Nemir in ne samo fizično propadanje opažajo v nji. Povedal sem dami, da je tu nastopila disharmonija in da sta se nazadnje razšla. Ni pa bila kriva ona, vmes je moral poseči njena znanka ali prijateljica.

Pokazala mi je druga pisava in v gospodinjskih beležkah sem našel pisavo ženske

sljivi
tej
Rasputin
zvez, plavto

roke, ki je pričala o skritosti in zahrbitnosti. Nemirne poteze so mi pričale, da je to ženska, ki je živila zadnje mesece z njenim možem. In dan mi je to potrdila.

Pisava njenega sina kaže uravnovešenega, dobrega, simpatičnega in odločnega Slo-

meneg o kraljevskem
človeku, traji čagi
meni, mi in da pačes
čudovit kraljčev most

veka. Njemu ponos ne dopušča, da bi za kar koli moledoval. Pomišlja delo dokaj pogosto, sledovi so mu ostali v mladi duši, soljedni ne zaupa več, živi sam zase, zatopljen v svoje delo.

Pisava njene hčerke. Nisem si bil takoj na jasne, kakšnemu poklicu se je posvetila. Imel sem vtič, da je študirala, toda malo edino se mi je zdelo, da bi se bila posvetila

lelesom orkestem. Operno
človek, kraljčevih kralj, alen,
ču, negoval a konzervator

vrtnarstvu. Ko sem si natančneje ogledal njeni pisavi, sem prišel do zaključka, da je moral poseči visoko šolo in da je bil njen najljubši predmet prirodopis. Tudi navdušenje za botaniko se kaže v potezah samih. Poteze so konci besede radi obrne navzdol, kakor bi nekaj sadila. Njena mati mi je pozneje povedala, da je hči res študirala vrtnarstvo.

Zadnja je pisava njene mlajše hčerke. Ona je še močno pod vložom vsega prestavila

Eas je kraljčin!
Mele kraljčevi egzotični
meneg o gledališču

nega, uničene sreče in ljubezni njenih roditeljev. Pisava priča, da ima visokošolsko izobrazbo. Nestrost, nemir in nervoznost ji pa ne dopuščajo, da bi dovršila študije. Psihografolog Karmah.

Lep večer
v Škofji Loki

Skofja Loka, 28. oktobra.

V proslavo 20letnice kumanovske bitke ter v spomin koroškega plebiscita in Ratalla je pripredil Sokol s prosvetnim društvom Edinost v četrtek zvečer v veliki dvorani Sokolskega doma svetčanost, ki je v vsakem pogledu najlepše uspel. Res je trajal spored dobre tri ure, vendar je bil tako pestro izbran in zraven tega skrbno naštudiran, da je nabito polna dvorana na rodnega mečanstva z največjimi zanimalnjimi vztrajala do konca. Prireditev so posetili, ali sodelovali pri njej, vsi odlični predstavniki loškega javnega življenja, načeli so bili tudi zastopniki raznih društev in organizacij. Dvorana je bila vsa v zelenju in prečelje okusno okrašeno s strojnimi sliški našega vladarja.

Z izbranimi besedami je otvoril slavje podstarosta br. Vinko Zahradnik, nakar je imel slavnostni govor o neosvobojeni domovini literat M. Kragelj, ki je obšel to poglavje naše nesrečne narodne zgodovine z vsemi podrobnostmi. Njegov, dobro uro trajajoč govor je bil govorjen iz srca in je tudi šel vse do srca. Moski pevski zbor Sokolov, ki mu načeluje br. France Adamič je odpel nato z največjim občutkom Volaričeve Slovenske svet in si krasan in pa Jerebovo Pelin roža. Pesni sta vžgali in na vdušenega aplavza kar ni hotelo biti konca. Sestrel br. Stevo Šink je vnovič dokazal da zna... Uspeli recitaciji br. Rudolfa Horvata je sledil nastop društvenega orkestra, ki je pod vodstvom s. Danice Dolencove s polnim elanom zaigral Cerinove Miljence. G. Leon Krek je nato izvajal kot solist na gostih tri točke: Žalostnik, Slovensko usavapanje Iz moje domovine, vse slovenske kompozicije. Za krasno prednaranje sta žela om, kakor tudi spremljevalka na klavirju gdč. Mana Macakova zaslужeno priznanje. Po odmoru je zapel zelo uspešno br. Andrej Zeger Gregorčičev Cloveka nika, pri klavirju pa je bila njegova soproga ga, Nikolinka. Ljubki deklamaciji Stigliceva Poldike je sledil učinkovit nastop Dominika Bizjaka s Preglejovo Ubrit zvon. Vse faze borbe državskega narodnega osvobodenja in do slavne zmagre pri Kumanovem je obrazložil načelnik Sokola br. Horvat v govoru, ki je izvenel v klic: drugo Kumanovo nas klic. Kot poslednjo točko so prikazali igralec v oddljeni režiji br. Franceta Košce tretjo dejanje Bevkovega Kajna. Igra je bila nad vse dostojen zaključek narodnega večera.

Polni notranjega prerojenja so se ljudje zadovoljni razhajali in to z občutkom, da je bil večer ne samo dovršen in lep, marveč tudi zelo potreben. Vsem sodelujočim in prirediteljem še posebej gre v vsakem pogledu priznanje.

POSLANEC PRI BRIVCU

Gospod poslanec ima zelo nežno in občutljivo kožo.

To je pa čudno. A novine pišejo o meni, da imam slonovo kožo.

Še dokaj mirna, vsaj ravnovešena. Nekakšne

serpentinstne oblike se pokažejo včasih med črkami in iz tega sem sklepal, da je dotični odvetnik odnosno da je moral biti. Črke so majhne in če sklepamo iz tega, o njegovi zunanjosti, je moral biti močan, razvit človek. V pisavi se je vidita dušovni mir in

Po filmskem svetu

Rasputin v filmu

Carski Rusiji je pritisnil ob njenem koncu počat mož, ki o njem morda nikoli ne bo točno dognano, kako je mogel tako globoko poseci v zgodovino te velike države baš v najkritičnejši dobi njenega razvoja. Im: Rasputin je znan zdaj vsemu svetu in vendar je bil mož le preprost, nezobravni muž, ki si je pa zna priboriti na carskem dvoru tako močen vpliv, da je postavil in odstavljal ministre, potrejal ali razve-

ljaljival sklepne ruske dumne tiraniziral carja in carico. Clovek bi dejal, da se je bil osredotočil v Rasputin ves mysticizem široke ruske duše v trenutku, ko je bila tema značilnemu pojavu v duševnosti ruskega človeka na prehodu iz stare v novo dobo zadnjega ura. Malo je mož v zgodovini, ki bi se o njih toliko govorilo in pisalo, čeprav v negativnem smislu, kakor o Rasputin. Nekej skrivnostnega leži na »svetem starcu«, na tem menda po usodi samem določenem grobarju ruskega carizma, ki mu je zadal smrtni udarec.

Imamo že bogato literaturo o Rasputinu, o njegovem življenju, njegovih vlogah na carskem dvoru in njegovih smrtnih. Kaj čuda, če je tudi filmska umotnost posegla po tej najmogočnejši osebnosti na russkem carskem dvoru in jo postavila na celo filma, ki je dobil ime Rasputin. In prav nič se ne smemo čuditi, da je ta film velika privlačnost za občinstvo, kakor je Rasputin s svojo zagotovljeno že zdaj predmet zanimanja široke svetovne javnosti. V filmu igra Rasputina Konrad Veidt in menda boljšega igralca za to vlogo niso mogli dobiti. Film, ki mu je že ime samo najboljše priporočilo, bomo videli v kratkem tudi v Ljubljani in prav nič ne dvomimo, da bo vzbudil zasluženo zanimanje.

Predobro je pel

Dogodek v ateljeju ob filmanju »Pesmi noči«

Vsakomur, ki ne pozna podrobnosti dela v filmskem ateljeju, se bo zdelo, da gre tam vse po enom kopitu. To pa ni res.

To se je videlo tudi, ko so izdelovali v ateljeju v Neubabelsbergu film »Pesem noči«, kjer igra glavno vlogo slovenski tenor milanske Scale Jan Kiepura. Eden najvažnejših prizorov nam kaže njegov nastop v neki podelezki operi, kjer pojte v operi »Bohem«. Manuskript predpisuje hladno občinstvo, ki s pobožnim molkom posluša pesvne.

To je bogato literaturo o Rasputinu, ki je občinstvo, filmke kamere brne več dan. Svetlosti Hans skače po pečinah. Ta Hans se drugate imenuje še Albert. In Conn je v njegovi družbi, Conn, ki se piše Veldt. Torej filmanje! Ufa dela na tem otoku svoj fantastični film iz bodočnosti, ki se bo imenoval »F. P. 1 ne odgovarja«. Roman in scenarist zanj je napisal znani režiser Curt Siodmak. Producčijski vođa Erich Pommer in režiser Karol Hartl se pravkar pogovarjata o nekem prizoru in okoli njiju govorijo ljudje v vseh mogočnih jezikih, angleščini, francosko in nemško, od berlinskega do visokonemškega narečja.

Ta otok so si zbrali, ker ustrezajo zahtevam, ki jih je hotel pisatelj. »F. P. 1« pomeni namreč letalski otok sred ocean, kjer lahko pristajajo letali, ki letijo čez ocean. Torej letalska postaja med besednjimi morskiimi valovi. V romanu zahteva Siodmak 75 metrov visok, 150 metrov dolg in 500 metrov širok otok, ki mora biti zgrajen iz jekla in stekla in tehtati nad 200 ton. Dve poslopji stojita na tem plavajočem pristanišču. Eno je elektrarna in mehanična delavnica, drugo pa ogromen hotel za potnike s 303 kablnami, plavilnim bazenom itd. Dno se lahko potaplja v postane hanger za letala, ki na otoku pristajajo. Te fantastične opise iz romana so na otoku Ole uremčili, čeprav samo s krušami, toda v filmu se nam bo zdelo, da je vse resnično.

To opero so postavili v ateljeju. Najeli so mnogo statistov, ki igrajo občinstvo, da v zgodnjih jurtah urah, ko je prišel Kiepura na delo, je pogledal po svojem občinstvu in pomenljivo dejanje režiseru Anatolu Litvaku: »Kaj vse je prinesel film! To so moji prvi poslušalci, ki so za poslušanje plačani!«

Litvak ga je potolazil: »Le pomiri se! Saj je še pri Greti Garbo prav tako! Glavo pokonci! Ne vrzi puške v koruzo!«

Kiepura bere scenario: »Torej moram peti in občinstvo pobozno poslušati. Dobro!«

— Kaj pa misliš s tem?

— Nič ploskanja? vpraša napovedi Kiepura.

— Sredi opere to vendar ne gre! meni glasbeni vođa Schmidt — Genter.

Kiepura se je samo nasmehnil in skomignil z rameni.

Po nekaj izkušnjah se je prizor začel. Občinstvo je nap

Nevihta bo —

mleko se je sesedlo

Nizek atmosferski pritisk slabo vpliva na občutljive in boljne ljudi

Ljudje, ki imajo protin, torej ki jih rado trga po udih, so zanesljiv barometer. Dobri napovedovalci dežja so tudi ljudje s prehudim ali preslabim krvnim pritiskom, ki pa njihove bolezni niso tako hude, karor recimo revmatizem v prstih, pa tudi pripisujejo jih večinoma vsemu drugemu, samo ne nizkemu stanju barometra. Zbudil se, pogleda skozi okno in vidi, da je nebo čisto ko bruseno steklo. Pa ti pride kuharica z zajutrom in pravi, da bo nevihta. Kakšna nevihta? — se začudiš — saj je vendar jasno. Nevihta bo, gospod, mleko se je sesedlo.

Skratka, mnogi ljudje čutijo, če barometer pada. To čutijo zlasti bolni ljudje, pa tudi zdravim subjektivno ni vesen, kako stoji barometer. Če bi navedli le nekaj kliničnih opazovanj v tem pogledu, bi zašli predaleč. Občutljivi, čeprav drugače zdravi ljudje čutijo nizko stanje barometra bodisi na ta način, da jih trga po udih, da ne morejo spati, ali da jih boli glava. Nekatere bolezni ne preneso nizkega atmosferskega pritiska in če je zdravstveno stanje človeka slab, mu lahko zada nagel padec barometra zadnji udarec. Ljudje s srčno napako ali tuberkulozni reagirajo nanj težko, včasih celo usodno. Nastane lahko notranja krvavitev ali akutno vnetje. Če ima človek vročino, mu temperatura ob nizkem atmosferskem pritisku še poskoki. Močno reagirajo na nizko stanje barometra tudi živčne bolezni, melahnolična depresija se nevarno poostri, nekateri psihiatri so prepričani, da je ob nizkem stanju barometra več samorov, karob normalnem atmosferskem pritisku. Pri tem pa gre za neznanne izprenembre v atmosferi, ki so pa enakega psihološkega značaja, karor večje izprenembre, kakršne pridejo v poštev v letalstvu, v alpinizmu in v nekaterih panogah industrije, zlasti pri delu v rudnikih.

Vpliv atmosferskega pritiska in njeva izprenembre na fiziološko stanje je torej nespororen. Razlagu njegovega mehanizma pa ni enostavna. Na prvi pogled bi človek misil, da je tu vse jasno. Če se zmanjša pritisk v ozračju, se avtomatično poveča krvni pritisk in s tem

Zenski instinkt

Moški se dajo navadno voditi razumu, ženske pa instinktu. Moškega vencima lahko prepriča z logičnimi argumenti, žensko zelo težko ali na sploh ne. Angleški psiholog James Laver piše o ženskem instinktu:

»V starih, že davno pozabljenih časih, ko je bila ženska še sužnja moškega, je bilo njen duševno delo istrejeteno na proučevanje moževskega razpoznavanja in moža je navadno spozna: že vnaprej. Če je hotela kaj doseči, je morala ujeti pravi trenutek, ko je bil mož dobre volje. Ta navada je prehajala z mater na hčerke in tako se je pogibila psihološka rahločutnost žensk, ki je moški nimajo. Moderne ženske so pri vseh svojih uspehih v enem pogledu na slabšem kot so bile ženske v starih časih, ogrožen je namreč njihov instinkt. Zato se ne smemo čuditi, če vidimo intelektualce, ki vzamejo za žene preprosta dekleta, natakarice, služkinje itd. Primitivna žena zna, možu bolje postreči in ustrezči, ker dela vse instinktivno, ne pa da bi jo vodil razum, kakor izobraženo. Ženske bi lahko pristeli med pripadnice dolgo zatrancnega naroda. V začetku so bile skriveni boj proti svojemu močnejšemu nasprotiku — moškemu spolu. Šele ko so se čutile dovolj močne, so nastopile javno. Toda v odkritem boju ne pomaga staro orožje, potrebna ni samo prebrisost, temveč tudi moč. Tako je vsaj naziranje moških. Ženske so pa k sreči preveč prebrisane, da bi odložile preizkušeno orožje in nazadnje su prišle do prepričanja, da je instinkt zelo koristna lastnost. Zato pažijo, da mu svoboda ne skoduje. Moderna psihologija dokazuje, da je razum v človeškem

Wl. Szaniawski:

Dobra kupčija

Poštano sta se spotila oba mešetarja, ali dostojno rečeno: koncesijonirana posredovalca realitetnih kupčij, predno sta končno srečno spravila pod streho to transakcijo.

Vso svojo izurenost in vse bogate izkušnje sta moralna vpreči, predno sta pripravila gospoda Pawla tako daleč, da je definitivno udaril z gospodom Gawlem, čeprav je šlo v bistvu za kaj enostavno kupčijo. Obe stranki sta pa kazali tako neodločnost, oba sta imela toliko dvomov in pomislekov, da sta mešetarja že obupavala, misleč, da pade kupčija in z njo seveda tudi zasluzek v vodo. Do zadnjega trenutka je bila nevarnost, da bo vsa njuna zgovornost zmanjšana.

Slednjič je pa bila kupčija srečno sklenjena v vseh podrobnostih: gospod Pawel, lastnik posestva na kmetih, je odstopil vse, karor je stal in ležalo, gospodu Gawlu v zameno za njegovo širinadstropno hišo v Varšavi, stanovanjsko hišo s trgovskimi lokalimi. Kupčija je bila sklenjena iz rok v roke brez najmanjšega doplačila s te ali one strani. Koleke na pisemno pogodbo, vse takse in nagrado mešetarjem sta si

življenu popolnoma podrejen. Instinkt je mnogo močnejši od razuma in če ne zna človek rabiti njegove moči, ne dosegne uspeha v življenu.

Brisača v ženinem trebuhu

Pogosto čitamo o pozabljenosti kirurgov, ki ostane brez hujšin posledic, če ne prevelika, ali če se ne pojavi ob nepravem času. V sodnih dvoranah se tu pa tam govorji o igli ali pinceti, ki je bila slučajno zaščita v človeško telo po operaciji. Taki primeri niso nobena izjema, dogajajo se po vsem svetu, saj je nazadnje tudi zdravnik samo človek in pozabljen, karor so pozabljeni drugi ljudje. Nezgoda, ki se je pripetila madžarskemu špecialistu za ženske bolezni dr. Michalu Horvathu, pa sega daleč preko meje navadne zdravniške pozabljenosti.

Leta 1929 je dr. Horvath operiral ženo evangeličkega pastorja Kalmana. Operacija pa bolni ženi ni prinesla olajšanja, temveč nasproto. Zdravnik je menil, da gre za histerično ženo in svetoval jo, da moža naj ravna z njo energično. Pa tudi to ni pomagalo. K bolni ženi so poklicali poznejšega zdravnika, ki je izjavil, da je potrebna nova operacija, ko bo bolnica popolnoma okrevala po prvi. Dve leti so novo operacijo odlašali, ko so pa končno položili ubog ženo na operacijsko mizo in ji odprli trebušno vrotljivo, so našli v nji brisačo v razmerju 70×57 cm. Seveda je spravilo to na noge vse zdravnike v Budimpešti. Zadeva pride pred sodišče. Pastor Kalman toži dr. Horvatha in zahteva 20.000 pengö odškodnine. Zdravnik pa trdi za žive in mrtve, da on ni pozabil brisače v ženinem trebuhu.

stranki poštano razdelili na polovico. Toda je napisano pogodbo sta gospoda Pawel in Gawel le nerada podpisala, karor bi se nečesa bala; bila sta polna dvomov in pomislekov.

Prišedši iz notarske pisarne jo je pa gospod Pawel urnih nog ubral proti hotelu, kjer ga je žena vsa nestrena že komaj pričakovala.

Končano! Toda verjemi mi, do zadnjega trenutka sem se bal, da se bo tepec skesal; okleval in cincal je tako, da sem že misil, da s kupčijo ne bo nič. No, zdaj je mojih skrb konč, kupčija je srečno sklenjena. Čaka naj prijetno življence v mestu, vsakega prvega v mesecu bova lepo spravljala na jemnino ter živila v miru in zadovoljstvu, on naj se pa muči in peha po teh krtinah, naj si zastruplja življence z davki, točo, slabo letino in večnimi skrbmi, odkod dobiti denar za najnujnješte stvari. Le naj se naje tegu medu, bo že videl, kaj se pravi biti kmet. Kar poskusil naj, če ga tako veseli, bomo videli kako bo zadovoljen, ko bo garal ko črna živila, pa bo še za davke in obresti premalo, svoj v svojih otročičkov želodec, bo pa lahko obesi na klin.

Nekako ob istem času je prišel gospod Gawel domov, kjer prav za pravnil velič doma. Obrusal si je potno čelo, se ves srečen nasmehnil in začel praviti

Novi češkoslovenski stekleni bankovci

V sredo 26. t. m. so priliči v promet novi češkoslovenski bankovci po 100 Kč. Osantek za nove bankovce je napravil znani češki slikar M. Švabinský. Že na sliki se vidi, da so novi bankovci zelo lepi. Ljudje so se jih razveseli, imajo pa eno čisto razumljivo željo, da bi jih bilo čim več, da bi imel vsak kaj od njih. Te želje pa seveda država ljudem ne bo mogla izpolnit.

Kraljevski plašči iz ptičjega perja

Poglavarji ali kralji na Sandwichkih otokih ne kupujejo obleke v modnih trgovinah na obroke, temveč si dajo narediti kraljevske plašče iz ptičjega perja. En tak plašč s Havaje je bil letos ukraden iz muzeja v Göttingenu in batina je vzbudila zanimanje za ptice, ki morajo žrtvovati svoje perje, da se ponasajo z njim kralji.

Dunajski botanik Porsch se je zanimal za te vrste ptice in ugotovil je, da gre za tako zvane drepanide, ki pa žal že izumirajo, ker rabijo poglavariji divjih plemen preveč plaščev iz njihovega perja. Drepanida je ptica velikosti našega drozga, prebiva na drevju in narava jo je tako prilagodila rastlinstvu na otokih, da je tudi njen klim tak, da lahko sesa sok iz rastlin. Celo jezik je prikoten tako, da si lahko pridobi hrano v razmerah, kjer bi druge ptice poginile.

Pisatelji izpod 13 let

Čudno literarno tekmo so razpisali v Franciji. Vse kaže, da se hoče francoska literatura pomladiti s fantazijo najmlajših pisateljev, kar jih je bilo kdaj na svetu. Tekmovali so lahko samo pisatelji izpod 13 let. Oglasilo se je 250 tekmovalcev, od teh 200 deklic, kar je presenetljivo, kajti tako velike premoči ženskega spola nad moškim ne rajdemo menda nikjer drugie. Seveda pa vsa ta kopica »literarnih del« ni bila za rabo. Vpóštev je prišlo samo 25 rokopisov, ki sta bila med njimi celo dva romana.

Značilno za našo dobo je, da se po znamenju teh mladih pisateljev vpliv nimajo, ker je napisal razbljive spomnini vojaškega letalca. Mnogi so priznali modno nagnjenje k plagiati. Neki dečki je mirono opisal dejanje slavnega »Traderhorna«, drugi je prepisal cele strani iz knjige nekega znanega pisatelja. Najzanimivejše delo je roman, ki ga je napisala in ilustrirala 12letna deklica. Mlada pisateljica obravnavata likljubo zgodbe bolle, ki prisili dobročuno starko, da jo začne pomoči s svečo v roki loviti, kar povzroči požar. Prestrasena bolha se reši v hlačah na pomoci prihajevšega gasilca, v njegovi rodbini najde moža in si ustanovi prijetno

vodja angleških konservativcev, zdaj največje angleške stranke, je postal čuvar državnega pečata v Macdonaldovi vladi. To mesto je zavzemal doslej socialist Snowden.

Čuden pastor

V katedrali v Norwichu so sodili, te dni pod predsedstvom škofa angleške protestantske cerkve daleč po sveru znamenega 50letnega pastora Harolda Davidasona, ki ima sicer že pet krizev na grbi, doma pa ženo in dva odrasla otroka, pa je vendar še rad potoval v London, kjer se je zabaval po nočnih lokalih z dekleti. Ko ga je cerkevno sodišče prvič obsođilo zaradi prevročne krvi in prevelike podjetnosti, je sprejal vrili pastor ponudbo impresarijev, ki so ga kazali po angleških podeželskih mestih kot najbolji pokvarjenega pastora, in sicer v sodu po zgledu modrijona Dlogena. To seveda cerkevni oblastem ni bilo po volji in mož je moral drugič pred stroge sodnike.

Drugi mu sodniki niso bili tako pričesljivi, dični pater je izgubil službo in duhovniško dostojanstvo. Pred sodniki se je vedel in začetku zelo dostojno, bil je ponjen in kleče, je molil pred oltarjem. Najbrž si je hotel s tem zasluziti milost. Komaj je bila pa sodba izrečena, je srdce zakričal za odhajajočim škofom, da se bo pritožil vrhovnemu poglavaru angleške cerkve. Novinarjem je pa dejal, da je cerkev Dreyfuss in da se bo boril, karor on, dokler njegova čast ne bo oprana.

Nova sekta v Rusiji

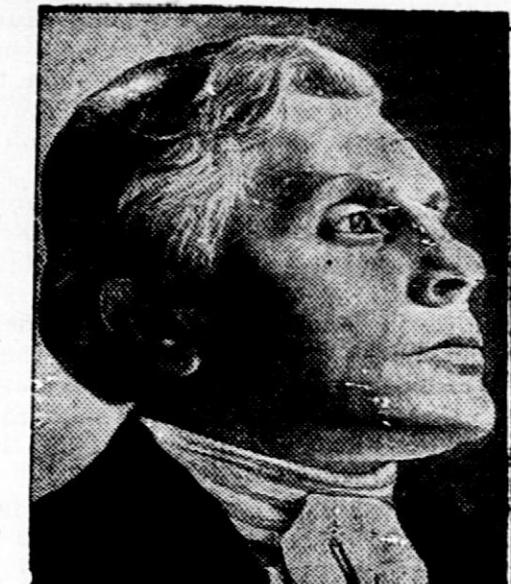
Sovjetski protiverski list »Bezbožnik« poroča, da so zadnje čase v Rusiji, zlasti pa v Povolžju močno širi nova verska sekta, ki se imenuje Joasafovci. V Povolžju je nameč izvor in rodomitna tla skoraj vsega sekstantstva v Rusiji. Sekta Joasafovcev je nastala l. 1907. Ustanovil jo je in vodi jo menih Joasaf. Razširila se je zlasti po kotskromi in moskovski guberniji, pa tudi v Moskvi sami ima mnogo pristašev. Joasafovci žive strogo ločeno od sveta. Ponoči živijo v skupini, doklade, takse, kuluk, brezposelnici, berači, daj in daj, zraven pa še potožiti ne smeš, da te oč vseh strani glijajo in odirajo.

Mešetarja sta se sedela ta čas v kreditni in začivala dobro kupčijo. Saj je dobroh kupčij itak malo v teh hudih časih; a naša mešetarja sta bila poštoma ne mogel zameriti, da sta si po besednem budourniku tudi poštoma zmožila grla.

V boljševeskem agrarnem pokretu

vidijo antikristovo delo, ki ga na vse načine ovira. Med setvijo hodijo po vseh in agitirajo proti delu na potu. Nastopajo javno na zborovanjih in agitirajo proti notranjemu posojilu. Člani sekete so tudi nekateri organizirani komunisti, ki agitirajo proti sovjetu, zlasti proti kolektivnim gospodarstvom. V vasi Jankovo so sekantti pretepli vse v kolektivnih gospodarstvih živeče kmete in jih pomevali v ribnik. Sekta se zlasti prizadela pridobiti na svojo stran mladino, posebno ženske. V tej smeri deluje posebno agilno neka Andrejeva. Svoje otroke vzgajajo sekantti ločeno in pazio, da ne pridejo v dotik s komunistično mladino.

Nesporazum med vojnim ministrom in generalom

Med francoskim vojniki ministrom Paulom Boncourou in podpredsednikom vrhovnega francoskega vojnega sveta generalom Weygandom je nastal nesporazum glede razorozitvenega in varnostnega načrta. General je izjavil, da je načrt vlade, odnosno vojnega ministra pomaknjen. Minister zavetva, da mora general odstopiti.

Moderne frizure

Mednarodno društvo damskega lasničarjev, ki je zborovalo letos v Kolnju ob udeležbi predstavnikov 24 narodov, je sklepalo o frizurah, ki bodo moderne v letošnji zimski sezoni. Smer modernih večernih oblek zimske sezone 1932-33 se približuje modi empiria in directoire. Jasno je torej, da se bodo frizure individualno prilagodevale tej modni smeri ne glede na povprečno dolžino las. Čez dan ostane leva stran nazaj, kar odgovarja obliki klobučka; vrat pride tako boli do veljave.

Glavni okrasek postajajo vedno bolj lasje, dočim je klobuk samo dopolnilo las. Platinasta barva las ni več moderna. Trajna ondulacija ostane v nodi, ker brez nje nova linija ni mogoča. Daj so v modi lasje rdečasto svetlih odtenkov; zadnja zahteva mode je, naj barva las po možnosti harmonira z barvo obleke.

Aforizmi

Cim bolj si razsoden, tem manj sovražiš, a če si razsoden, ne moreš tudi mnogo ljudi ljubiti, nego le mnogo odpuščati.

Pravir vsega zla je nespamet.

Prava žrtev je, če ne ve za njo nihče razen tistega, ki se žrtvuje.

Kdor je res močan, ne sovraži slabih.

Resnično pogumen si samo, ko si pogumen iz nesebičnosti.

Ne more se reči, da je moralen tisti, ki živi v tako ugodnih prilikah, da mu ni treba biti nepošten; prava morala pa je odraz ojeklenelega značaja. se razvije iz človekovih hsil, ki so usmerjene kljub vsemu vedno v prid splošnosti.

Najlepše govore krivčni, ko dokazujejo trpečim, da je njihova dolžnost trpeti krivice. Nedvomno najlepše, ker jim trpeči še

Besedo imajo naši čitatelji

Čuden sklep

Prostovoljno gasilno in reševalno društvo v Ljubljani — severni del — je vložilo na Jugoslovensko gasilsko zvezo pravilo za sprejem v zvezo, pa je bila prošnja gladko odlikovana in sicer brez motivacije. Rečeno je samo, da je bilo na stresinski seji sklenjeno obvestiti o tem bančku upravo.

Kratko in jedrino. Nad dve leti je JGZ zavlačevala sprejem omenjenega društva z raznim izgovorji na pretvezami, posebno z zahtevo, da mora društvo najprej dobiti od mestne občine pravico do gašenja. Mestna občina je na ljubezni pooblaščila župana g. dr. Puca, ki je društvu zelo naklonjen, dostavila društvu odlok, v katerem mu je priznala pravico do gašenja, ne glede na sklep JGZ. Društvo je o tem obvestilo JGZ in urigralo rešitev svoje pravne. Odmev na to vlogi je bil sklep občnega zborja JGZ, da se izpremeni pravila v tem smislu, da ima zveza pravico izključiti iz kateregakoli društva vsakega izvenjega člana ali pa ga imenovati za častnega člana, ki pa potem nima več ne aktive, ne pasivne volitve pravice. Če bi društvo vsakokrat tak zahtevo ne ustreglo, se iz zveze izključi.

Tako izpremenjena pravila so bila komčno odobrena in na tej podlagi je sedaj zvezino starešinstvo odlikovalo sprejem, toda brez navedbe razlogov ali utemeljitev svojega sklepa. Društvo ni dobilo nikoli od zvezze zahteve, naj tega ali enega člana izključil. Zato se tem boj čudi takemu postopanju. Dve leti je društvo delovalo brez vsake podpore javnih korporacij in je v velikimi žrtvami spravilo skupaj najpotrebniji gasilski inventar. Dasi ga bremene dolgov, bo delovalo še naprej in pričakuje od prebivalstva severnega dela Ljubljane vsaj toliko pomoči, da bo lahko redno plačevalo obresti. Prebivalstvo bo pa tudi znalo ločiti priatelje od nasprotnikov društva. Gasilec.

Vademecum ali kaži-pot za Ljubljano

Mestno in podeželsko prebivalstvo vse banovine kakor tudi potujoče občinstvo potrebuje za Ljubljano kaži-pot vseh najvišjih političnih, finančnih, sodniških, političkih, vojaških in mestnih uradov, da bi ljudje vedeli, kje in kendar jih uradi sprejemo. Istočasno važno je, da vedo za dnevnih časih prihoda in odhoda vlakov na Gorenjsko, Dolensko in Notranjsko, za avtobusne in avtotskne zveze Ljubljane z okolico, za glavne ulice in trge, kjer so trgovine, obrti, industrijska podjetja, kavarne, hoteli, restavracije, gostilne in prenočišča s cenami sobi in jedil; za zdravnike specialiste, odvetnike in notarje, za zavode in šole, za bolnišnice, internate in sanatorije; za javna poslopja, gledališča, spomenike, muzeje in slikarske galerije, za okrožni urad delavcev, za borzo dela, za denarni zavode in banke, za poštno hranilnico, poštne urade; za sejmica in tržne prostore.

Vsi ti podatki se dobe v vademecumu za Ljubljano. Toda cena te knjige je primeroma zelo visoka in ni vsakemu dostopna. Tudi se ti podatki od časa do časa spremeniijo.

Za dvig prometa, za trgovino, za vse sloje prebivalstva in potujočega občinstva je zeleni, da se ustanovi podjetje, po možnosti sredi mesta, na prometnem kraju, kjer bi se podatki razmerni vsem mimočedim interesentom na posebnih tablah, daleč videti. — na vpogled in v uporabo. V lokalu samem pa naj bi se dobile brošurice po 5 Din, v katerih bi bili navedeni splošni podatki za vsakega in specialni za posamezne stanove, podjetja in potrebe, n. pr. za trgovski stan zase, istotako za dejelane ki prodajajo svoje pridelek v mestu, za obrtnike, delavce itd. zoper posebej. Te brošurice bi oddajale trgovine, industrijska podjetja, hoteli, zavodi itd. svojim večjim odjemalcem v reklamne svrhe brezplačno.

Vse te brošurice skupaj bi tvorile vademecum ali kaži-pot cele Ljubljane in bi se po potrebi in željah po večkrat na leto do-

polnjeval ozir. izpopolnjeval. Vse te brošurice bi postale last vsega občinstva in tvorile izdaten del napredka za dvig prometa, trgovine itd. in bi bile vsakemu v kon-

tristu. Za javnem interesu je, da bi javna oblast, mestno načelnstvo (magistrat) in vse trgovine, industrijska podjetja itd. podpirale ustanovitev takega podjetja. Želeti bi bilo, da bi se isto čimpreje ustanovilo. A. L.

„Sava“ cigarete

postajajo zadnje čase naravnost škandalozne tako, da je človeka pred tujcem sram. Poleg skrajno slabe kvalitete se dobe v njih kar cele korenine, da cigareta naenkrat sama od sebe ugasne. Niti države, ki naš tobak uvažajo, nimajo cigaret tako slabe kvalitete, kot so naše „Sava“, ko vendar pridelamo toliko finega tobaka. Ali se je potem čuditi, da se je tako nekako udomačilo, tibotapstvo in skrivanje tobaka? Res je, da kadimo te cigarete le takozvani »nižji« sloji, toda ali smo mar zato držljani druge vrste? Za ljudi, ki kade te cigarete, je danes (vsaj v večini primerov) tudi dinar že denar in bi se za ta dinar lahko nudilo vsekakor pet boljših cigaret kot jih dobija danes Drva pa, ki pridejo v te cigarete, pokurite sedaj po zimi raje v pečeh.

Sodba nekega inozemca, da si nikdar ni misil, da dobi v Ljubljani take cigarete, ki so slabše od najcenejših pri njih, kamor naš tobak uvažamo, je bila prav tako na mestu, kot teda, ko so naše meso v Trstu jedli ceneje kot mi doma. J. B.

Aktualna beseda

Postavim, jutri je že 30. Pa naj kdo zadrži, da ni aktualno govoriti o varčevanju zadnjih dñi v mesecu! In nekdo se je dotaknil nedavno te, naravnost grandijozne ideje, da naj bo zadnji v mesecu splošni dan odrešilnega varčevanja. Blagoslovjena naj bo glavica, ki je skuhalo to epohalno zamisel in naj jo blagruje časopis na vse registre, saj je vendar zastopala javnosti. Ni kar torej ne zavrzite idealnega in genijalnega predloga kot je strelčo že nešteto enakih predlogov, podprtih z znanstvenimi argumenti ter priporočenih po njihovih preslavnih oferstvih — v brezno pozabljajo! Ta momento narekuje aktualnost teh dni — ali ne čutite na lastni koži, kako sveto načelo je načelo varčevanja te dni? — in njegov odziv mora biti ne splošen moralni pretres, temveč se morajo skrčiti do pretresljivosti viši žepi.

Treba je torej le uresničiti krasno zamisel, beseda naj postane meso. Menda ni treba se razpisati posebne ankete, da naj varčuje in po kakšni metodi. Prijateljski, predobro se zavade, kaj prav za prav ponujen vse takšne, preimenjene teorije! Kdo bi mogel izumiti še popolnejši sistem varčevanja od tega, ki je tako približen, splošno uveden in priznan, da ne izdaš niti prare, ko je več nimaš ter da varčuješ ves mesec, ne glede na usoden prvi dan? Lahko se nameže zgoditi, da višja sila sploh ignorira datum ter se ne glede na prvi dan v mesecu ozre milostljivo na varčevalce ob koncu meseca.

O teh podrobnostih pa sploh ni treba govoriti, le naglasiti je treba, da moramo metode varčevanja še izpopolniti in jih posvetiti s čim svetlejšimi zgledi. Varčevanje nam mora postati nova religija. Postati nam pa mora še svetje in ne le, da je izpodnji prvi dan v mesecu iz koladerja, mora sploh postati vrhovni imperativ vseh naših dejanj in nehanj. Vse je nično in minljivo, a celo naravnih zakonov se bodo morali ustanoviti pred to novo svetovno velesilo, varčevanjem; ko bo n. pr. človek hotel jesti, bo samo posegel v žep in slovensko ugotovil, da mora varčevati ter da ne bo jedel. Narava se bo moralna ukloniti in ljudje ne bodo več jedli.

Toda simfonija sedanjosti ni popolna, ni dovolj uglašena na potrebe ter zahteva čas; metoda varčevanja ni še izpopolnjena, dokler nekateri ljudje še vseeno prejemajo plače, bodisi po prvem ali pred zadnjim, saj jih lahko napade velika skušnjava, da si kaj kupijo ter prekršijo postavo varčevanja.

P. Decourcelle: 59
Prokletstvo ljubezni
Roman

— Kaj še! — je vzkljnika domišljava malomeščanka... V začetku svojega bivanja v našem mestu ni skoraj nikogar pogledala... Bila je zelo potrica, vedno zatopljena v svojo dobrodelnost in v skribi za otroke iz kaznične... Fant je zares ali angelško potrežljiv ali pa... naravnost vražji zapeljivec... Čakal je potrežljivo, dokler ga ni sprejela najprej kot prijatelja, potem kot zaupnika, a zdaj...

— Zdaj? — Javno je... to, kar sem vam rekla.

— Ali imate dokaze?

— Dokaze?... O, gospod, kolikor jih hočete! Oni dan sem ju sama presemljata v gozdu, kako sta se objemala in poljubovala.

— Videli ste ju, pravite?

— Kakor vidim zdajte vas. — je nadaljevala eksekutorjeva žena strečna, da more nastopiti sama kot priča zelo po svoje prikrojenega in pretirana dogodka, ki ji je o ujem pravila

notarjeva žena. — Do ušes sta zaljubljena drug v drugega... To je vroča medsebojna ljubezen... Enoroki Romeo in udana Julija... Zato pa nikar ne računa s to domo, gospod, če se hočete v našem mestu malo pozabavati... Tem bolj, ker mislim, da razen svojega Romeo nikogar ne sprejema.

— V našem mestu seveda ne boste pogrešali damske družbe, — se je oglasil Billard. — Imamo soprogovo gospoda župana, gospo notarjevo, ki je dražestna, čeprav za moj okus nekoliko predebelja... in še mnogo drugih... Poleg tega imamo društvo, ki steje dvanaščlanov... in...

— Domont! — je zaklical sprevidnik.

— A, smo že tu. Predno se poslovimo, mi dovolite, gospod, povedati vam, da se lahko obrnete kar name, ce boste hoteli kupiti v našem mestu hišo.

Izstopili so in Billard je še vedno govoril. Prvi pisar iz njegove pisarne je bil na kolodvoru, najbrž da bi se prepričal, če prispe gospod s prvim vlogom.

Ves v skribeh se je pripeljal na kolodvor s predpognitno kočijo, ki spoznaš po njiju eksekutorja na sto kilometrov.

Gospa Billardova se je bala, da bo mož ponudil sopotniku mesto v kočiji.

notarjeva žena. — Do ušes sta zaljubljena drug v drugega... To je vroča medsebojna ljubezen... Enoroki Romeo in udana Julija... Zato pa nikar ne računa s to domo, gospod, če se hočete v našem mestu malo pozabavati... Tem bolj, ker mislim, da razen svojega Romeo nikogar ne sprejema.

— Domont! — je zaklical sprevidnik.

— A, smo že tu. Predno se poslovimo, mi dovolite, gospod, povedati vam, da se lahko obrnete kar name, ce boste hoteli kupiti v našem mestu hišo.

Izstopili so in Billard je še vedno govoril. Prvi pisar iz njegove pisarne je bil na kolodvoru, najbrž da bi se prepričal, če prispe gospod s prvim vlogom.

Ves v skribeh se je pripeljal na kolodvor s predpognitno kočijo, ki spoznaš po njiju eksekutorja na sto kilometrov.

Gospa Billardova se je bala, da bo mož ponudil sopotniku mesto v kočiji.

notarjeva žena. — Do ušes sta zaljubljena drug v drugega... To je vroča medsebojna ljubezen... Enoroki Romeo in udana Julija... Zato pa nikar ne računa s to domo, gospod, če se hočete v našem mestu malo pozabavati... Tem bolj, ker mislim, da razen svojega Romeo nikogar ne sprejema.

— Domont! — je zaklical sprevidnik.

— A, smo že tu. Predno se poslovimo, mi dovolite, gospod, povedati vam, da se lahko obrnete kar name, ce boste hoteli kupiti v našem mestu hišo.

Izstopili so in Billard je še vedno govoril. Prvi pisar iz njegove pisarne je bil na kolodvoru, najbrž da bi se prepričal, če prispe gospod s prvim vlogom.

Ves v skribeh se je pripeljal na kolodvor s predpognitno kočijo, ki spoznaš po njiju eksekutorja na sto kilometrov.

Gospa Billardova se je bala, da bo mož ponudil sopotniku mesto v kočiji.

notarjeva žena. — Do ušes sta zaljubljena drug v drugega... To je vroča medsebojna ljubezen... Enoroki Romeo in udana Julija... Zato pa nikar ne računa s to domo, gospod, če se hočete v našem mestu malo pozabavati... Tem bolj, ker mislim, da razen svojega Romeo nikogar ne sprejema.

— Domont! — je zaklical sprevidnik.

— A, smo že tu. Predno se poslovimo, mi dovolite, gospod, povedati vam, da se lahko obrnete kar name, ce boste hoteli kupiti v našem mestu hišo.

Izstopili so in Billard je še vedno govoril. Prvi pisar iz njegove pisarne je bil na kolodvoru, najbrž da bi se prepričal, če prispe gospod s prvim vlogom.

Ves v skribeh se je pripeljal na kolodvor s predpognitno kočijo, ki spoznaš po njiju eksekutorja na sto kilometrov.

Gospa Billardova se je bala, da bo mož ponudil sopotniku mesto v kočiji.

notarjeva žena. — Do ušes sta zaljubljena drug v drugega... To je vroča medsebojna ljubezen... Enoroki Romeo in udana Julija... Zato pa nikar ne računa s to domo, gospod, če se hočete v našem mestu malo pozabavati... Tem bolj, ker mislim, da razen svojega Romeo nikogar ne sprejema.

— Domont! — je zaklical sprevidnik.

— A, smo že tu. Predno se poslovimo, mi dovolite, gospod, povedati vam, da se lahko obrnete kar name, ce boste hoteli kupiti v našem mestu hišo.

Izstopili so in Billard je še vedno govoril. Prvi pisar iz njegove pisarne je bil na kolodvoru, najbrž da bi se prepričal, če prispe gospod s prvim vlogom.

Ves v skribeh se je pripeljal na kolodvor s predpognitno kočijo, ki spoznaš po njiju eksekutorja na sto kilometrov.

Gospa Billardova se je bala, da bo mož ponudil sopotniku mesto v kočiji.

notarjeva žena. — Do ušes sta zaljubljena drug v drugega... To je vroča medsebojna ljubezen... Enoroki Romeo in udana Julija... Zato pa nikar ne računa s to domo, gospod, če se hočete v našem mestu malo pozabavati... Tem bolj, ker mislim, da razen svojega Romeo nikogar ne sprejema.

— Domont! — je zaklical sprevidnik.

— A, smo že tu. Predno se poslovimo, mi dovolite, gospod, povedati vam, da se lahko obrnete kar name, ce boste hoteli kupiti v našem mestu hišo.

Izstopili so in Billard je še vedno govoril. Prvi pisar iz njegove pisarne je bil na kolodvoru, najbrž da bi se prepričal, če prispe gospod s prvim vlogom.

Ves v skribeh se je pripeljal na kolodvor s predpognitno kočijo, ki spoznaš po njiju eksekutorja na sto kilometrov.

Gospa Billardova se je bala, da bo mož ponudil sopotniku mesto v kočiji.

notarjeva žena. — Do ušes sta zaljubljena drug v drugega... To je vroča medsebojna ljubezen... Enoroki Romeo in udana Julija... Zato pa nikar ne računa s to domo, gospod, če se hočete v našem mestu malo pozabavati... Tem bolj, ker mislim, da razen svojega Romeo nikogar ne sprejema.

— Domont! — je zaklical sprevidnik.

— A, smo že tu. Predno se poslovimo, mi dovolite, gospod, povedati vam, da se lahko obrnete kar name, ce boste hoteli kupiti v našem mestu hišo.

Izstopili so in

zadelejajo se najnovejši modeli otroških in igračnih vozicov, tricikli, razna najnovejša dvokolesa, šivalni stroji in motorji. Velika izbira. Najnižje cene. — Ceniki franko.

»TRIBUNA« F. B. L., tovarna dvokoles in otroških vozicov. LJUBLJANA, Karlovska c. 4.

KDOR HOČE

kupiti ŠIVALNI in PISALNI STROJ na hranilno knjico, ga dobi pri tvořku.

IVAN JAX IN SIN

LJUBLJANA, Gospodarska cesta št. 2

Vezenine — zavesne

najnovejši slog, — nizke cene

Matek & Mikeš

LJUBLJANA
(poleg hotela Štrukelj)

Naznanilo preselitve

zvojim cenjenim odjemalcem najvjudnejne naznanjam, da se preselim 1. novembra 1932 s svojo

špecerijsko trgovino

v razširjene in novo preurejene lokale moje že obstoječe špecijalne trgovine in pražarne za kavo na

Dunajski cesti

vogal Tavčarjeve
ulice štev. 2

Karol Planinšek

12729

Za okrasitev grobov

imam bogato zalogo krasnih krizantem. Izdelujem vence, šopke in različne aranžmane, po popolnoma konkurenčnih cenah.

MATIJA KEŠE

UMETNO IN TRGOVSKO VRTNARSTVO

LJUBLJANA, Linhartova ulica 5

Zahvala

Povodom bolezni in smrti naše ljube ne-pozabne mamicice

Maksimilijan Šega roj. Nickl

smo prejeli toliko dokazov ljubezni in sočutja, da si štejemo v sveto dolžnost s tem izraziti svojo najtopljejšo zahvalo.

Hvala preč. gg. dr. J. Kotniku in župniku p. Zakrajsku za duhovno pomoč in tolažbo v težkih urah njenega življenja — iskreno hvalo družini svetnika in upravitelja g. Jošipa Šarabona za vse usluge — najsršnje hvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, ki so s krasnimi venci in šopki in s svojim spremstvom počastili blagopokojno na njeni zadnji poti.

Zaljubiči njeni otroci:
VIKTOR, MATILDA, SOFIJA.

Mestni pogrebni zavod Občina Ljubljana

TISKARNA IZVRŠUJE
RAZLIČNE TISKOVINE,
ČASOPISE, DIPLOME,
REVJIVE, VREDNOSTNE
PAPIRJE, KOLEDARJE,
SREČKE, KNJIGE I.T.D.
ENOBARVNI IN VEČ-
BARVNI TISK, PISMA,
RAZGLEDNICE, SLIKE,
OSMRTNICE, OVTIKE,
JEDILNE LISTE, CENIKE,
VIZITKE, RAČUNSKE
ZAKLJUČKE, POROČNA
NAZNANILA IN VABILA

NARODNA ISKARNA

Popolna damska konfekcija. Plastični, kostumi, oblike, krila.

OGLEJTE SI ZALOGO!

Stara, domača renomirana tvrdka

IGN. ŽARGI

Sv. Petra cesta štev. 11

vijudno opozarja, da je svoje poslove prostore znatno razširila, temeljito removirala ter svojo dosevanje zaloga najfinješega blaga ogromno povečala, radi česar ji je omogočeno svoje cenjane odjemalce z najboljšo kvaliteto in nizkimi cenami vsestransko zadovoljiti.

POZOR!

Specjalna zaloga
kravat, rokavice,
nogavice itd.

OGLEJTE SI ZALOGO!

Damsko, modro in
otroško perilo. Plete
mine. Žensko perilo.

POZOR!

Ogromna izbirna
vseh potrebsčin
za šivilje!

>Mali oglasiš

Vsaka beseda 50 par. Plača se lahko tudi v znakih za odgovor znamku! — Na vprašanja brez znakov se odgovarjam. — Najnovejši oglasi Din 5 —

POUK

KOVAŠKEGA VAJENCA za izdelovanje sekir, sprejme tako Og. Fincinger, Sklen-drovo - Zagorje ob Savi. Istovремeno se sprejme tudi mlajši pomočnik.

RBIJSKEGA VAJENCA iz bližine Rožne doline sprejme tako Ivan Možina. 4105

DOPISOVANJE

SIMPATICO inteligenčno, samko ženico okoli 40 let, z nekaj drobižem, isče či 65 letnik, znacenjaj intelligent, vesel narvi, ki ljubi domačnost. — Cenj. ponudbe prosi na upravo »Sl. Naroda« pod šifro »Mirni kotiček 4104.«

NEPREMIČINE

TRGOVINO na prometni točki vzamem v najem. Letni promet najmanjje cca. 500.000 Din. — Ponudbe poslati na upravo »Slov. Naroda« pod »Dežela« 4042.«

POSESTVO

lepo, sadonosno in vinogradno, s pritiklinami, naprodaj. — daje Ignac Petrovič v Zgornji Poljskavi. 4109

ZVALI

LOVSKI PES se je našel na cesti Kamnik-Moste - Kranj. Lastnik naj se oglaši na naslov: M. Škerjanc, trgovina mešanega blaga in pekarna, Moste, pošta Komenda, postaja Jarše-Mengeš. 4112

GLASPA

POSOJAMO ploščo in gramofone »SLAGER« Ljubljana, Aleksandrova c. 4 (prehod »Victoria« palače) 18/T

KLAVIRJI, PIANINI

prvovrstnih inozemskih znank od Din 11.000 naprej. — »MTU-ZIKA«, Ljubljana, Sv. Petra cesta 40. 18/T

CE

PLETILNI STROJ ST. 7

po nizki ceni prodam. Oglede se: Ana Kosmač, Slovenski Javornik, Gorenjsko. 4097

CE

POTREBUJETE TISKOVINE, KATA-

LOGE, PROSPEKTE, TODA SE NE MO-

RETE ODLOČITI V KAKSNI OBLIKI

NAJ SE IZVRSE. BLAGOVOLITE SE

OBRTI NA NASE PODJETJE, KI

VAM JE V VSEH POTREBAH IN VPRA-

SANJIH DRAGEVOLJE NA RAZPOLA-

GO. — VSA GRAFICNA DELA SE IZ-

VRŠUJEJO LEPO, SOLIDNO IN TOČNO.

CENE ZMERNE — PRORACUNI IN

PONUDE NA ZAHTEVO ZASTONJ

OGLEJTE SI ZALOGO!

Stara, domača renomirana tvrdka

IGN. ŽARGI

Sv. Petra cesta štev. 11

vijudno opozarja, da je svoje poslove prostore znatno razširila, temeljito removirala ter svojo dosevanje zaloga najfinješega blaga ogromno povečala, radi česar ji je omogočeno svoje cenjane odjemalce z najboljšo kvaliteto in nizkimi cenami vsestransko zadovoljiti.

SLUŽBE

VRTNARJE isčem kot družabnike z vso delovno močjo — za zgodnjivo povrtnino. Dam: zemljišče, lepo stanovanje, živali v stekleni hiši. Ponudbe na naslov: Marinković, Skoplje, (Pop. Kočina 1). 4108

PRODAM

SADNO DREVJE v jeseni sajeno, doseže vegetacijo za eno leto vnaprej. Na-ročite tako pri: »Drevesnica Rosenberg, Maribor, Tržaška cesta 64, kjer dobite prvovrtna drevesa vseh vrst po zni-žanih cenah. 4078

NAMIZNA JABOLKA

lepa, vseh delikatesnih vrst, kakor jedilni kostanj v vsaki množini, proti povzetju franko kolodvor Rogatec, razpošilja tvrdka Jerič Vid, eksport sadja, Stoporce-Majšperg. 4059

Štajerska jabolka

prispela. PRODAJA GOSPODARSKA ZVEZA V LJUBLJANI 4039

VEČ VAGONOV SENĀ

gorškega-planinskega, vezane-ja v bale, ter nekaj deteljev in sena in njiv, postavljeni na po-stajo Raklek ali Veliike Lašče, proda Josip Zubukovec, Nova vas pri Rakenu. 4111

Prodam nov, dobro ohranjen, samo dva meseca rabljen

PISALNI STROJ

ki je stal 6000. — Din ter iste

ga prodam sedaj samo za 4800

dinarjev, ker ga več ne potrebujem. — Naslov v upravi »Sl. Naroda«. 4118

MASERKA ZA OBRAZ

in telo hodi na dom. — Naslov v upravi »Slov. Naroda«. 4118

MUSKATELEC

različni, ljutomerski vinski

mošt — dospel. — Gostilna

Tomšič, Šentjakobski trg. 4084

RAZNO

OGLEJTE SI ZALOGO

DAMSKE KLOBUKOV

v salonu »La femme chic«,

šelenburgova ulica 6/I. - Pre-

oblikovanje Din 28. 3811

SENO in SLAMO

dobavlja po konkurenčnih

cenah

Gospodarska Zveza

v Ljubljani

CILINDRE

strokovno brusi in avtogenično

vari, kakor sprejema najtežja

gen. popravila na motorje, pre-

izkušeni drž. mojster za izde-

lavu in popravila motorjev —

V. Simončič, mehanik v Ptiju. 4110

MODROCE

otomane, divane, fotelje in vse

tapetniške izdelke vam nudi

najceneje

IGNACI NAROBE,

Ljubljana, Gospodarska cesta

št. 16 (pri Levu) 25/T

TRPEZNI AFRIK MODEOCI

samo Din 220.—

spalne fotoje, fino izdelane.

Din 1800.— prodaja

RUD. SEVER,

LJUBLJANA, Marijin trg